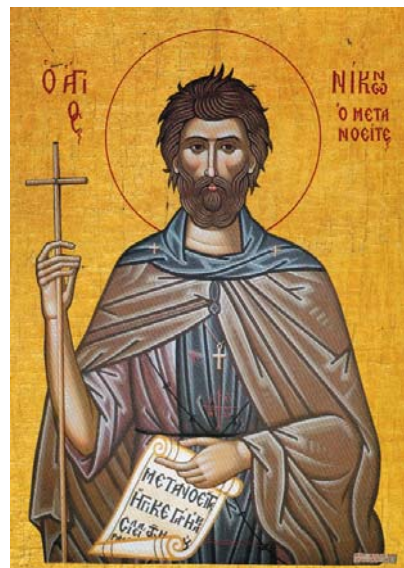

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

Καταγόταν από τον Πολεμωνιακό Πόντο, όπου γεννήθηκε γύρω στα 930. Περιφρόνησε τις ανέσεις του πατρικού του σπιτιού και κατέφυγε στο μοναστήρι Χρυσή Πέτρα, όπου έγινε άμέσως μοναχός. Στά 12 χρόνια που άσκησε εκεί είχε μεγάλη πνευματική προκοπή. Τά κατοπινά 3 χρόνια τή πέρασε ως έρημίτης με συνεχείς οδοιπορίες. Ταυτόχρονα κήρυττε τή μετάνοια. Όταν ο στρατηγός του Βυζαντίου Νικηφόρος Φωκάς έλευθέρωσε τήν Κρήτη από τους Άραβες κατακτητές, ο όσιος Νίκων πορεύτηκε εκεί γιά νά ξυπνήσει τήν πίστη τών κατοίκων της, πού είχε άτονίσει καί σχεδόν έξαφανιστεί από τήν πολύχρονη σκλαβιά τών Μουσουλμάνων. Ύστερα ο Νίκων περιόδεψε τήν Ελλάδα καί τελικά σταμάτησε στή Σπάρτη, όπου κήρυξε καί ίδρυσε μοναστήρι. Γιορτάζουμε τή μνήμη του στίς 26 Νοεμβρίου.

— * — * —

Τόν πρώτο καιρό πού ο Άγιος Νίκων μόναζε στό Μοναστήρι τής Χρυσής Πέτρας, άφηνε κατάπληκτους τούς άδελφούς μέ τή συμπεριφορά του. Θρηνούσε άκατάπαυστα. Μιά μέρα ο ήγούμενος τόν πήρε παράμερα καί μέ πατρική στοργή του είπε: “Παιδί μου, έπειδή ξέρω καλή τή ζωή σου, μέ εκπλήττει ο τόσος θρήνος σου. Καμιά σου πράξη δέν είναι άντάξια αυτής τής οδύνης. Πές μου, γιατί είσαι λυπημένος καί θρηνείς καί δακρύζεις; Θά ήρεπε αντίθετα νά ’σαι ευχαριστημένος καί ευθυμος, τώρα πού ξέφυγες από τόν κόσμο καί καταυγάστηκες από τό φώς τής Αλήθειας του Θεού”. Τότε ο άσκητής, γεμάτος μετριοφροσύνη άληθά καί άπλότητα, καί μή θέλοντας νά κρύψει από τόν όδηγό τής πνευματικής του πορείας τήν άληθινή αιτία τών θρήνων του είπε: “Πολύτιμέ μου πατέρα, δυό λόγοι προκαλούν τούς κοπετούς μου καί τά δάκρυα. Άν καί είμαι φυτεμένος πάνω στό χωμάτινο σώμα μου καί ντυμένος τό δερμάτινο χιτώνα τής καταδίκης μου, όμως, δέν ξέρω πώς, έχω άξιωθεί ο άνάξιος, νά βλέπω μέ τά μάτια τής ψυχής μου τίς άθέατες όμορφίες καί άτέλειωτες χαρές τών αιώνιων άγαθών πού προσδοκούμε ν’ άπολαύσουμε. Φοβοῦμαι, λοιπόν, ο ταλαίπωρος, μήπως τά δεσμά του βίου μ’ έμποδίσουν νά φτάσω καί νά συμμετάσχω σ’ αυτά πού άξιώνομαι νά βλέπω νοερά. Καί κάθε φορά πού έχω τή θεωρία τών αιώνιων άγαθών, γυρίζω καί σκέφτομαι τούς συνανθρώπους μου· όλους εκείνους πού διαλέγουν τά πρόσκαιρα άν καί θά μπορούσαν νά προτιμήσουν τά αιώνια· πού σάν μωρουδάκια ευχαριστοῦνται νά παίζουν μέ τά βότσαλα καί άσωτα καταξοδεύουν τόν πλοῦτο πού τούς χάρισε ο ουράνιος πατέρας. Λοιπόν, τόση στενοχώρια μου προκαλεί ή εγκατάλειψη τών μέγιστων άγαθών άπ’ αυτούς τούς άνόητους, ώστε οικειοποιούμαι τή συμφορά τους καί νιώθω δική μου τή δική τους στέρση. Έτσι δέν μπορώ νά συγκρατήσω τούς θρήνους μου καί τ’ άσταμάτητα δάκρυα”. Ο γέροντας κατάλαβε, μ’ αυτά πού άκουσε, πώς ο Νίκων άξιώθηκε, περισσότερο άπ’ όλους, ν’ άποκτήσει τίς άρετές τής άγάπης, τής φιλαδελφείας καί τής μέριμνας γιά τούς άήλους.

Ήλία Βουλγαράκη (†) - Κωστή Κυριακίδη

Άπό τό βιβλίό «Νερό άπό τήν έρημο»

Έκδοση Β΄: Άποστολική Διακονία.

Έκδοση Α΄: Ι. Μ. Άγ. Ιωάννου Προδρόμου Καρέα.

Χριστιανικά θρησκευτικά μνημεία πού έχουν μετατραπεί σέ τζαμιά, έστιάτορια, ξενοδοχεία ή πού καταστρέφονται στήν πιό όλοκληρωτική εγκατάλειψη. Είναι ή καταθλιπτική εικόνα πού συναντά κανείς στό καταληφθέν άπό τούς Τούρκους τμήμα του νησιού.

Ο Ύπουργός Έξωτερικών τής Κύπρου: “έλπίζουμε ότι κατά τή διάρκεια τών διαπραγματεύσεων γιά τήν είσοδο τής Άγκυρας στήν Εύρωπαϊκή Ένωση κάποιος θά θυμηθεί αυτή τήν καταστροφή”.

Η Εύρώπη τελειώνει έδώ, στό πιό όμορφο καί άγνό νησί τής Μεσογείου, πληγωμένο άπό ένα τείχος πού τό χωρίζει στά δύο. Η Εύρώπη τελειώνει άπότομα κατά μήκος ενός φράγματος άπό άγκαθωτό συρματόπλεγμα, τσιμέντο καί στρατιωτικούς πυργίσκους πού κόβει τήν Κύπρο σέ δύο τό πλάτος της καί χωρίζει τή Λευκωσία, πληγωμένη πρωτεύουσα μέσα στήν άρχαία καρδιά της. Είναι τό άκρότερο άνατολικό σύνορο τής Ένωμένης Εύρώπης· άπό έδώ ή Κυπριακή Δημοκρατία, μέλος του Club τών 25, άπό τήν άλλη ήνα κράτος φάντασμα πού κανείς στόν κόσμο δέν άναγνωρίζει εκτός τής Τουρκίας. Άπό έδώ οι Έλληνοκύπριοι, άπό τήν άλλη οι Τουρκοκύπριοι, χωρισμένοι μετά άπό τήν εισβολή του 1974, όταν ο στρατός τής Άγκυρας άποβιβάστηκε στό βόρειο τμήμα του νησιού. Μία στρατιωτική κατάληψη πού διαρκεί μέχρι σήμερα μέσα άπό άλληλοκατηγορίες καί άποτυχημένες προσπάθειες ειρήνευσης. Ένα τραῦμα πού προσπαθεί νά έπουλωθεί άληθά πού δυστυχώς είναι ήδη μία πληγή πού κατευθύνεται πρós τή γάγγραινα. Γιά τόν ΟΗΕ πού είναι παρών μέ τούς κυανόκρανους, είναι ή “πράσινη γραμμή”, άληθά έδώ ο κόσμος συνεχίζει νά τήν άποκαλεί “γραμμή Αττίλα”, άπό τό κωδικό όνομα πού οι Τούρκοι έδωσαν στήν εισβολή.

Η “καταστροφή” άφησε σημάδια. Έπληξε τήν Κύπρο, έδρα τής πιό άρχαίας χριστιανικής κοινότητας έπί εύρωπαϊκού έδάφους, στόν καλλιτεχνικό, πολιτιστικό καί θρησκευτικό της θησαυρό. Έκκληκτικές βυζαντινές καί ρωμαϊκές εκκλησίες, επιβλητικά μοναστήρια, ψηφιδωτά καί τοιχογρα-

Προσκύνημα
ανάμεσα
στίς
κατεστραμμένες
έκκλησίες

Του Luigi Geninazzi

Άρθρο στήν Avvenire (26.02.2006),

Ιταλική Έφημερίδα μέ μεγάλη

άπήχηση στό δυτικό κόσμο.

φίες ανεκτίμητης αξίας. Μία κληρονομιά που στη βόρεια πλευρά του νησιού, κάτω από την τουρκική κατοχή, λεηλατήθηκε, βεβηλώθηκε και καταστράφηκε. Προκειμένου να γίνει αυτό αντιληπτό, αρκεί να διασχίσουμε τη “γραμμή Ἀττίλα” στο check-point της Λευκωσίας, και να μαστε στην αυτοαποκαλούμενη Τουρκική Δημοκρατία της Βορείου Κύπρου της Λευκωσίας που υποδέχεται τόν επισκέπτη με μία θουρίδα επάνω στην οποία γράφει: *“Πόσο ευτυχισμένος είμαι που είμαι Τουρκος!”* (γνωστή φράση του Κεμάλ Ἀτατούρκ). Ἡ ἐθνικιστική υπερηφάνεια τῶν ἀπογόνων τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας τροποποίησε καί αὐτή ἀκόμη τήν αἰσθητική τοῦ φυσικοῦ

τοπίου μέ τή χάραξη τῆς ἡμισελήνου ἐπάνω στά βράχια τοῦ Πενταδάκτυλου, ἀλαζονικό σύμβολο πού δεσποῖ στήν πηλαγιά.

Ἡ τουρκική σημαία ἀνεμίζει στήν πρόσοψη τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, στό παλαιότερο ἐλληνορθόδοξο χωριό. Μία χάρτινη ἐπιγραφή κάνει λόγο γιά ἐργασίες μετατροπῆς τῆς σέ τζαμί. Τό καμπαναριό πλεόν χωρίς τό σταυρό, εἶναι ἓνας μιναρές μέ τό megafono τοῦ μουεζίνη στερεωμένο σέ μία καμάρα. Ὁ Χριστόδουλος, ὁ νεαρός ἀρχαιολόγος πού μέ συνοδεύει, θά συγκλονιστεῖ. *“Βαπτίστηκε ἐδῶ”* ἡεῖ μέ φωνή σπασμένη ἀπό τή συγκίνηση. Εἶναι ἓνας ἀπό τοὺς 200.000 Ἑλληνοκύπριους πρόσφυγες, πού ἐκδιώχθηκαν ἀπό τά σπίτια

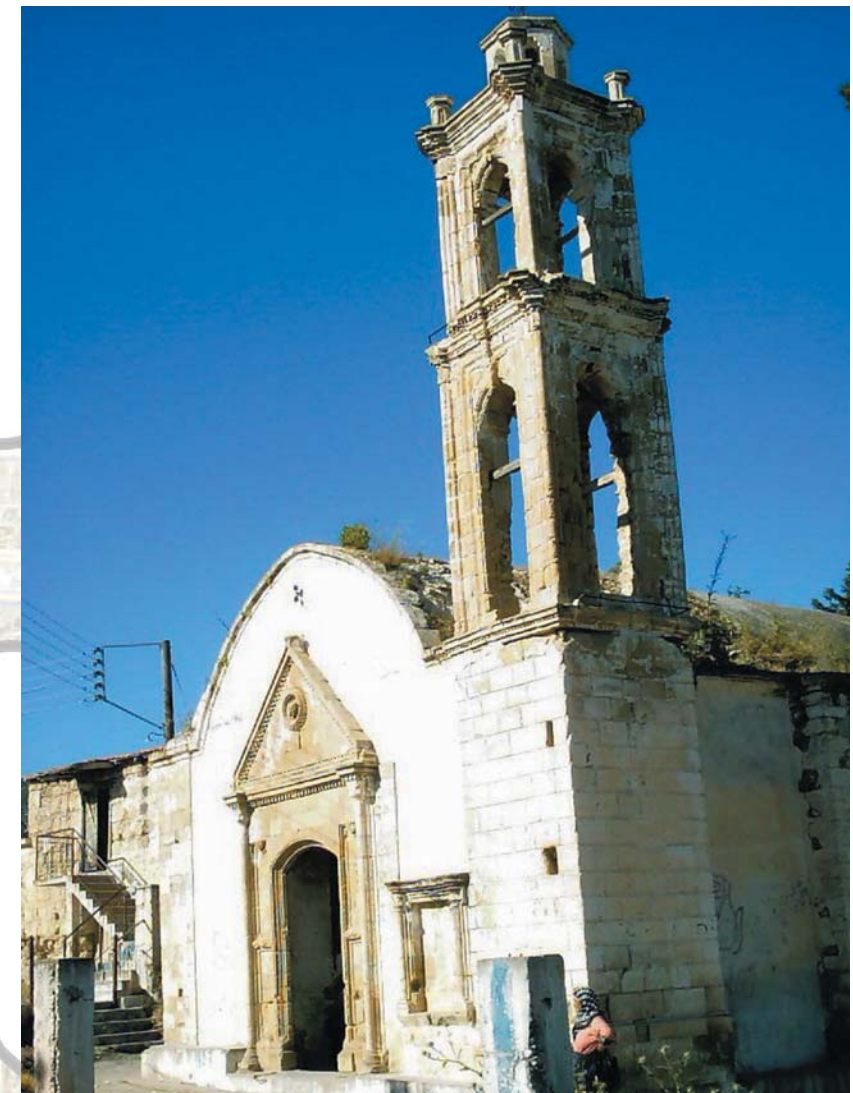
τους τριάντα χρόνια πρὶν. Ὁ Χριστόδουλος γονατίζει στὸν τόπο ὅπου κάποτε ἦταν τό βαπτιστήριό καί ἀνάβει ἓνα κερί. Οἱ Τοῦρκοι ἐργάτες, μπροστά στήν ἀψίδα τοῦ ναοῦ κατὰ τό διάλειμμα γιά τό γεῦμα, τὸν κοιτάζουν μέ περιέργεια. *“Κάθε φορά πού γυρίζω σέ αὐτά τά μέρη εἶναι χειρότερα”*, ψιθυρίζει ὁ ἀρχαιολόγος μας. Σταματᾶμε στό Τραχῶνι ὅπου ἔλαμπε ἓνα ἀναγεννησιακό στολίδι, ἡ ἐκκλησία τῆς *Παναγίας Κυράς*. Σήμερα υπάρχουν μόνο οἱ τοῖχοι, τό ἐσωτερικό φυλάσσει τά σημάδια τῶν βανδαλισμῶν ἀπό τοὺς ὁποίους δέ γλύτωσε οὔτε ἡ πέτρινη Ἀγία Τράπεζα, τῆς ὁποίας διάφορα κομμάτια κατέληξαν σέ ἓνα ἱλάκκο ὁ ὁποῖος ἀνοίχτηκε κατὰ τή διάρκεια ἀναζήτησης κάποιου θησαυροῦ. Πρόκειται γιά ἓνα ἡσυχρὸ προσκύνημα πού σέ κάθε βῆμα του αὐξάνει τό θυμὸ καί τή δυσπιστία, μία διαδρομὴ πόνου πού διαπερνᾷ τοὺς τόπους τῆς χριστιανικῆς μνήμης πού τελεῖ ὑπὸ τὸν κίνδυνο τῆς ἐξαφάνισης. Στό χωριό τοῦ Περιστερώνα, τό μεσαιωνικό μοναστήρι τοῦ Ἀγίου Ἀναστασίου χρησιμοποιεῖται ὡς στάβλος, μέ τίς ἀγελάδες νά βόσκουν στή βλάστηση ἀνάμεσα στά ὑπολείμματα τῶν ἀρχαίων κελιῶν. Οἱ τάφοι τοῦ κοιμητηρίου βεβηλώθηκαν καί οἱ πλάκες καταστράφηκαν.

Ἀφήνουμε πίσω μας τήν πεδιάδα καί κατευθυνόμαστε πρὸς τίς ἀκτές. Ἐδῶ πολλὲς ἐκκλησίες μετατράπηκαν σέ ἐστιατόρια, bar καί night club γιά τήν ψυχαγωγία τῶν τουριστῶν. Στήν κορυφή τοῦ βράχου τῆς Λαπήθου, στήν προε-

ξοχή ἐπάνω στή θάλασσα, ἡ ἐκκλησία καί τό μοναστήρι τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας ἐγιναν ἓνα πολυτελές ξενοδοχεῖο μέ τήν πισίνα στό αἶθριο καί τό καζίνο κάτω ἀπὸ τό καμπαναριό. Σχεδόν ὅλη ἡ καλλιτεχνικὴ κληρονομιά τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στό κατεχόμενο τμήμα ἀπὸ τοὺς Τοῦρκους, 520 κτίρια, μεταξύ αὐτῶν ἐκκλησίες, παρεκκλήσια καί μοναστήρια, βεβηλώθηκαν, καταδαφίστηκαν ἢ τροποποιήθηκαν. Μόνο τρεῖς ἐκκλησίες καί ἓνα μοναστήρι, ἐκεῖνο τῆς Ἀγίας Βαρβάρας, πού ἔχει μετατραπεί σέ μουσεῖο, βρίσκονται κατὰ κάποιο τρόπο σέ μία ἀξιοπρεπή κατάσταση.

“Ἡ καταστροφὴ εἶναι μπροστά στά μάτια μας ἀλλὰ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωση προτιμᾷ νά γυρίζει τό κεφάλι της ἀπὸ τήν ἀλήθεια μεριά”, μᾶς ἡεῖ ὁ Κύπριος Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν, Γεώργιος Ἰακώβου. *“Ἡ μοναδικὴ μας ἐλπίδα εἶναι, κατὰ τή διάρκεια τῶν διαπραγματεύσεων τῆς Τουρκίας μέ τήν Ε.Ε., κάποιος νά φέρει στό προσκήνιο τό ντοσιέ τῆς ντροπῆς”*. Ἡ Βυζαντινὴ Ἀκαδημία τῆς Λευκωσίας συγκέντρωσε μέ ἐπιμέλεια συγκεκριμένες ἀποδείξεις σχετικὰ μέ τίς κατεχόμενες ἐκκλησίες τῆς Κύπρου. Ἐδῶ καί δύο χρόνια ξεκίνησε μιά προσπάθεια διαθρησκευτικοῦ διαλόγου μέ τήν ὑποστήριξη τοῦ Ὁρθόδοξου Ἐπισκόπου Νικηφόρου τῆς ἱστορικῆς μονῆς Κύκκου. *“Συναντηθήκαμε μέ τοὺς μουσουλμάνους ἡγέτες πού ἦταν ὑπὸ τήν καθοδήγηση τοῦ Μουφτῆ τῆς Λεύκας καί τοὺς εἶπα πὼς ὁ σεβασμὸς γιά τοὺς δικούς μας θρησκευτικούς τόπους εἶναι ἡ βάση γιά τήν ὁποιαδήποτε συνεργασία”*. Ὁ κ. Νικηφόρος εἶναι συγκρατημένα αισιόδοξος. *“Συνάντησα ἀρκετὴ κατανόηση. Ἐγιναν ἡλᾶθη καί ἀπὸ τίς δύο πλευρές, θά πρέπει νά ξεπεράσουμε τίς διαχωριστικὲς γραμμὲς τοῦ παρελθόντος καί νά περπατήσουμε μαζί”*.

Ἀλλὰ ὁ τελευταῖος λόγος περνάει ἀπὸ τοὺς πολιτικούς. Huseyn Ozel, Ἐκπρόσωπος Τύπου τῆς αὐτοαποκαλούμενης “Τουρκικῆς Δημοκρατίας τῆς Βορείου Κύπρου”, εἶναι ἐγκάρδιος μέ τὸν ξένο δημοσιογράφο, ὁ ὁποῖος ἐρωτᾷ γιά τίς κατεστραμμένες ἐκκλησίες καί γιά αὐτές πού ἔχουν μετατραπεί. *“Ἐγινε ἓνας πόλεμος, ἄσχημα πράγματα ἔτυχε νά γίνουν καί ἀπὸ τά δύο μέτωπα”* ἐξηγεῖ ὁ Ozel. Τοῦ ὑπευθυμίζω

πὼς τό μεγαλύτερο μέρος τῶν τζαμιῶν ἐπάνω στό τμήμα τῶν Ἑλληνοκυπρίων ἀνακαινίστηκαν, ἐνῶ ἡ δική του Κυβέρνηση ἐπέτρεψε τή μετατροπὴ τῶν ἐκκλησιῶν σέ ἐστιατόρια καί ξενοδοχεῖα, μία βαριά προσβολὴ τῶν θρησκευτικῶν αἰσθημάτων τῶν πιστῶν. *“Τό ἔκαναν προκειμένου νά ἀνακόψουν τή φθορὰ τῶν κτηρίων, εἶναι ἀποφάσεις πού πῆρε ἡ προηγούμενη κυβέρνηση τίς ὁποῖες δέν συμμερίζομαι”* εἶναι ἡ ἀπάντηση. Ἐπιμένω: *“Τί μπορείτε νά μοῦ πεῖτε γιά τίς ἐκκλησίες πού ἀκόμη καί σήμερα μετατρέπονται σέ τζαμιά”*. Ὁ Τουρκοκύπριος ἀξιωματοῦχος ἀνοίγει τά χέρια. *“Εἶναι μία ὀθωμανικὴ συνήθεια”*. Μία παράδοση πού δυστυχῶς συνεχίζεται. Ἐνα εἰσιτήριο εἰσόδου κάπως ἀνυπόμονο γιά τήν Τουρκία πού ἐλπίζει νά μπεῖ στό εὐρωπαϊκὸ club.

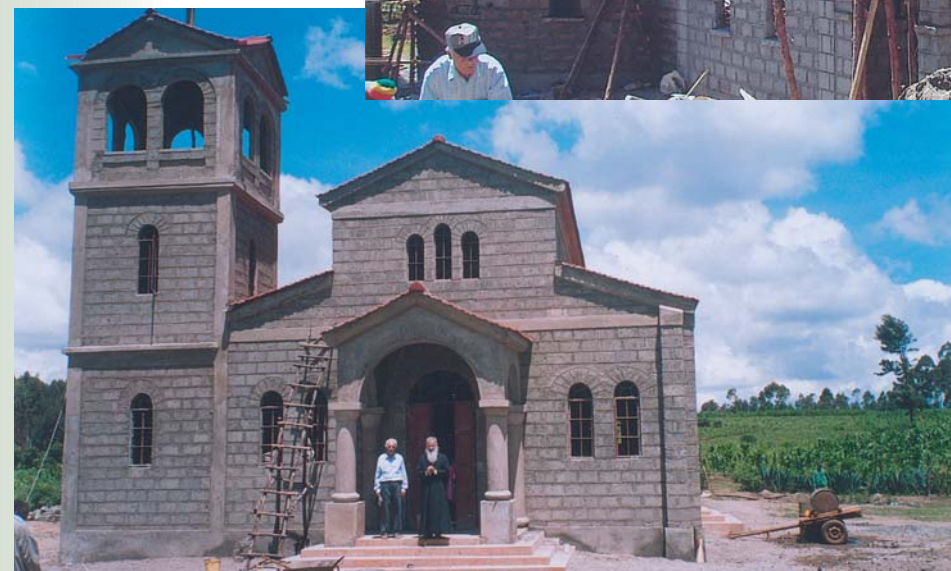
Μετάφραση: Εὐάγγελος Ν. Μαρινόπουλος

Ίερός ναός αγίων Πα-
φαήλ, Νικολάου
καί Ειρήνης.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ ΣΤΗΝ ΚΕΝΥΑ

Από την ανέγερση του ιεροῦ
ναοῦ ἀγίου Δαυίδ. Ἀριστερά
διακρίνεται ὁ κ. Νικόλαος
Φουρνάρης, ἀρχιτέκτονας καί
ἀκούραστος ἐργάτης.

Ίερός ναός ἀγίου Σεραφεῖμ
τοῦ Σάρωφ.

Μέ τίς εὐλογίες τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πάπα καί Πατριάρ-
χου Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεοδώρου
τοῦ Β΄ ἐγιναν ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Κένυας κ. Μα-
κάριο ἐγκαίνια νέων ἱερῶν ναῶν.

- Τήν 1η Ἰανουαρίου 2006 ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη
στήν πόλη Νακούρου ὅπου τέλεσε τά ἐγκαίνια τοῦ
ιεροῦ ναοῦ τῶν ἀγίων Ραφαήλ, Εἰρήνης καί Νικολά-
ου μέ τή συμμετοχή ὀθλων τῶν ἱερέων τῆς περιοχῆς.
Στό τέλος τῆς θείας Λειτουργίας εὐχαρίστησε τοὺς
δωρητές πού ἦρθαν γιά τό σκοπό αὐτό ἀπό τήν Ἑλ-
λάδα.
- Στίς 8 Ἰανουαρίου ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τά ἐγκαί-
νια τοῦ ιεροῦ ναοῦ τῶν ἀγίων Δαυίδ καί Νεκταρίου
στήν περιοχή Νιέρι, στά περίχωρα τῆς Ναϊρόμπη.
Στή συνέχεια νέοι καί παιδιά παρουσίασαν ἑορταστι-
κό πρόγραμμα καί παρατέθηκε γεῦμα.
- Τήν Κυριακή 29 Ἰανουαρίου ἐγκαινιάστηκε ὁ ἱερός
ναός τοῦ ἀγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ στό χωριό Κα-
νιατσάρα τῆς περιοχῆς Κικούγιου.
Ἀπό νωρίς τό πρωί κατέφθαναν οἱ ἱερεῖς καί οἱ Ὁρ-
θόδοξοι πιστοί γιά νά παραστοῦν στό μεγάλο αὐτό
γεγονός τῆς ἱστορίας τῆς Ὁρθοδοξίας στήν Κένυα.
Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος, ἀφοῦ τέλεσε τά
ἐγκαίνια τοῦ ιεροῦ ναοῦ, εὐχαρίστησε ὀθλους καί ἰδιαί-
τερα τοὺς ἱερεῖς, τοὺς κατηχητές καί τοὺς πιστοὺς πού
μέ τό ζήλο καί τήν προσευχή τους στηρίζουν τό ἔργο
τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

Εὐχαρίστησε ἐπίσης τόν ἀρχιτέκτονα κ. Νικόλαο
Φουρνάρη, πού προσέφερε, μαζί μέ τή σύζυγό του Πα-
ναγιώτα, τό ἀπαιτούμενο ποσό γιά νά κτισθεῖ ὁ ναός
ἀλλὰ καί ἐπέβλεψε καί ἐπιμελήθηκε τήν ανέγερσή του.

Ὁ κ. Νικόλαος Φουρνάρης γιά δεκαετίες ἐκπονεῖ τά
ἀρχιτεκτονικά σχέδια ἱερῶν ναῶν, δωρεάν, σέ πολλῆς
χώρες τῆς Ἀφρικῆς καί τῆς Ἀσίας καί ἐπιβλέπει αὐτο-
προσώπως τήν πρόοδο τῶν ἐργασιῶν. Γιά τήν ἀνεκτί-
μητη αὐτή προσφορά, σεπτῇ ἐντολῇ τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ
Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου, ὁ Σεβ. Κέ-
νυας κ. Μακάριος τοῦ ἀπένειμε τόν Σταυρό τοῦ ἀγίου
Μάρκου.

† ὁ Κένυας Μακάριος

ΜΙΑ ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Γιά δεύτερη χρονιά ὁ Ὑφυπουργός
Ἐθνικῆς Ἀμύνης τῆς Ἑλλάδας κ. Βασίλης Μι-
χαηλολιάκος ἀπέστειλε χριστουγεννιάτικο
δῶρο σ' ὀθλους τοὺς μαθητές καί καθηγητές
ὀθλων τῶν ἐκπαιδευτηρίων στή Μητρόπολη
Κένυας. Ἔτσι στίς 4 Ἰανουαρίου 2006 ὁ
ἐκπρόσωπος τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας στή
Ναϊρόμπη κ. Βότσης μαζί μέ τόν Σεβ. Μη-
τροπολίτη κ. Μακάριο, δένειμαν στά παιδιά,
ὀνομαστικά, ἓνα δέμα, δῶρο τοῦ κ. Ὑφυ-
πουργοῦ. Ὁ κ. Βασίλης Μιχαηλολιάκος βρέ-
θηκε τό 2004 στήν Κένυα ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐνός
συνεδρίου. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλλάδας στήν
Κένυα κ. Π. Κокονᾶς τοῦ πρότεινε νά ἐπισκε-
φθοῦν τό κέντρο τῆς ἱεραποστολῆς τῆς Μη-
τροπόλεως. Ὁ κ. Ὑφυπουργός ἔφυγε συ-
γκλητισμένος ἀπ' ὅσα ἀντίκρουσε καί ὑποσχέ-
θηκε ὅτι ἐπιστρέφοντας στήν Ἑλλάδα θά κά-
νει ὅ,τι μπορεῖ γιά νά ἀνακουφίσει τά ταλαι-
πωρημένα παιδιά τῆς Κένυας. Ἔστειλε ἱατρι-
κά μηχανήματα γιά τήν καλὺτερη λειτουργία
τῆς κλινικῆς καί δῶρα γιά τά παιδιά.
Ἀλλὰ καί φέτος δέν ἡσυχάσθησε τήν ὑπό-
σχεσή του...

Ἐνα δῶρο, ὀνομαστικά, γιά τό κάθε παιδί. Γεγο-
νός πρωτόγνωρο γιά τήν πραγματικότητα τῆς
Ἀφρικῆς.

ΕΛΠΙΔΕΣ ΣΤΟ ΛΥΚΑΥΓΕΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

- Τά Ἅγια Θεοφάνεια ἐορτάσθηκαν καί φέτος στό χωριό Μπρεμάν τῆς ἀνατολικῆς Γκάνα καί στόν ἱερό ναό Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ὁ ὁποῖος ἐξωραϊσθηκε ἐσωτερικά, πρόσφατα, δαπάναις ἑνός ἀδελφοῦ μας, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νά διατηρήσει τήν ἀνωρυμία του.

Μετά τή θεία Λειτουργία καί τό Μεγάλο Ἄγισμό κατευθυνθήκαμε ὅλοι, Ἐπίσκοπος, κληῖρος καί λαός στό ποτάμι τοῦ χωριοῦ, ὅπου τελέσαμε τήν κατάδυση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Μιά Ὁρθόδοξη μαρτυρία πίστεως στά βάρη τῆς ἀφρικανικῆς ἡπείρου.

- Τήν Κυριακή 8 Ἰανουαρίου 2006 στό χωριό Πέκι, πού βρίσκεται στήν ἐπαρχία Βόλτα καί μετά τήν ὁμώνυμη λίμνη, τελέσθηκαν τά θυρανοίξια τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἀγίου Συμεών τοῦ Στυλῖτου καί Ἀποστόλου Παύλου. Τό ἔργο αὐτό ξεκίνησε ἀπό τόν τότε Ἐπίσκοπο Γκάνας καί νῦν Μητροπολίτη Πηλουσίου κ. Παντελεήμονα καί τελείωσε τό Σεπτέμβριο τοῦ 2005.

Ὁ Θεοφιλέστατος, εὐχαριστώντας ὅλους, δωρητές, ἐργολάβο, κατηχητές, ἱερεῖς, γιά τή συνεργασία τους στήν ἀποπεράτωση αὐτοῦ τοῦ ἔργου, εὐχήθηκε ὅπως, μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, συνεχισθεῖ τοῦτο στήν περιοχή, μέ τή σύσταση μιᾶς Τεχνικῆς Σχολῆς, στήν ὁποία θά ἐκπαιδεύονται νέοι ἠλεκτρολόγοι, ἐπιπλοποιοί, ὑδραυλικοί, ράπτες.

Τό ἤδη ὑπάρχον, παραπλεύρως τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, ἀλλήλᾳ σέ κακή κατάσταση, κτιριακό συγκρότημα τῆς ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς προσφέρεται γιά τή λειτουργία τῆς Σχολῆς, δεδομένου ὅτι διαθέτει πέντε μεγάλες αἴθουσες. Χρειάζεται, ὅμως, ριζική ἀνακαίνιση, προσθήκη ἐργαστηρίων καί ἀλλήλων βοηθητικῶν χώρων. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ καί ὅλοι οἱ παράγοντες δέχθηκαν μέ ἐνθουσιασμό τήν πρόταση τοῦ Ἐπισκόπου καί ὑποσχέθηκαν νά βοηθήσουν, ὅσο μποροῦν, στήν ὑλοποίησή της. Ἡ προσφορά ἑνός τέτοιου ἔργου, θά δώσει ἀπτά ἀποτελέσματα στό ἄμεσο μέλλον, ἐφοδιάζοντας τή νέα γενιά μέ τεχνικές γνώσεις καί ἐφόδια ἐνῶ παράλληλᾳ ἡ Ὁρθόδοξη πίστη θά διδαχθεῖ γιά ἀληθινά μιά φορά καί ἐμπράκτως.

Πιστεύουμε στό Θεό καί ἐλπίζουμε...

Ἐκ τῆς ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Γκάνας

*Ἐν πομπῇ
πρός τόν
ποταμό τοῦ
χωριοῦ
Μπρεμάν
γιά τήν τε-
λετή τοῦ
ἀγιασμοῦ
τῶν ὑδά-
των.*

Τηλεφώνημα ἀπ' τή Θεσσαλονίκη (ἐκ τοῦ φυσικοῦ)

- Εἴστε ὁ Μητροπολίτης Κεντρώας Ἀφρικῆς;
- Ναί. Παρακαλῶ.
- Δέν μέ ξέρετε. Μπορεῖτε νά οἰκοδομήσετε, μέ δικά μου ἔξοδα, ἕνα ναό;
- Κυρία, μήπως μπορεῖτε νά ἀλλάξετε τό σχέδιό σας;
- Δηλαδή;
- Ἔχουμε μεγάλη ἀνάγκη νά οἰκοδομήσουμε ἕνα Δημοτικό σχολεῖο.
- Κανένα πρόβλημα, Σεβασμιώτατε. Ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός προέτρεπε: "χτίστε σχολεῖα, χτίστε σχολεῖα"! Σέ ποιό λογαριασμό νά καταθέσω 54.000 εὐρώ;
-
- Δέν γνωρίζω τήν εὐγενέστατη Ἑλληνίδα κυρία. Ἐκεῖνο πού εἶναι βέβαιο καί τό πληροφορεῖσθε μαζί μέ τήν εὐεργέτιδα εἶναι ὅ,τι βλέπετε στίς φωτογραφίες:

Μέσα στό οἰκόπεδο τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῶν ἁγίων Ἀθανασίου καί Κυρίλλου, στό Βυjimayi τοῦ Kasai, στό Κογκό, μέσα σέ τέσσερις μῆνες, οἰκοδομήθηκε τό πρῶτο τμήμα τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου (Γραφεῖα ἐκπαιδευτικῶν, γραμματεία, χώρος ὑποδοχῆς, ἀποθήκη κλπ.).

Θεμελιώθηκε καί τό ὑπόλοιπο μέρος (ἔξι τάξεις, χωρητικότητας πενήντα μαθητῶν ἡ κάθε μία) καί τό ἔργο προχωρεῖ πρὸς τήν ὁλοκλήρωσή του.

Διά τῶν ἐκπαιδευτηρίων μας τρέχει γρηγορώτερα καί μονιμώτερα ἡ Ὁρθοδοξία!

† ὁ Κεντρώας Ἀφρικῆς Ἰγνάτιος

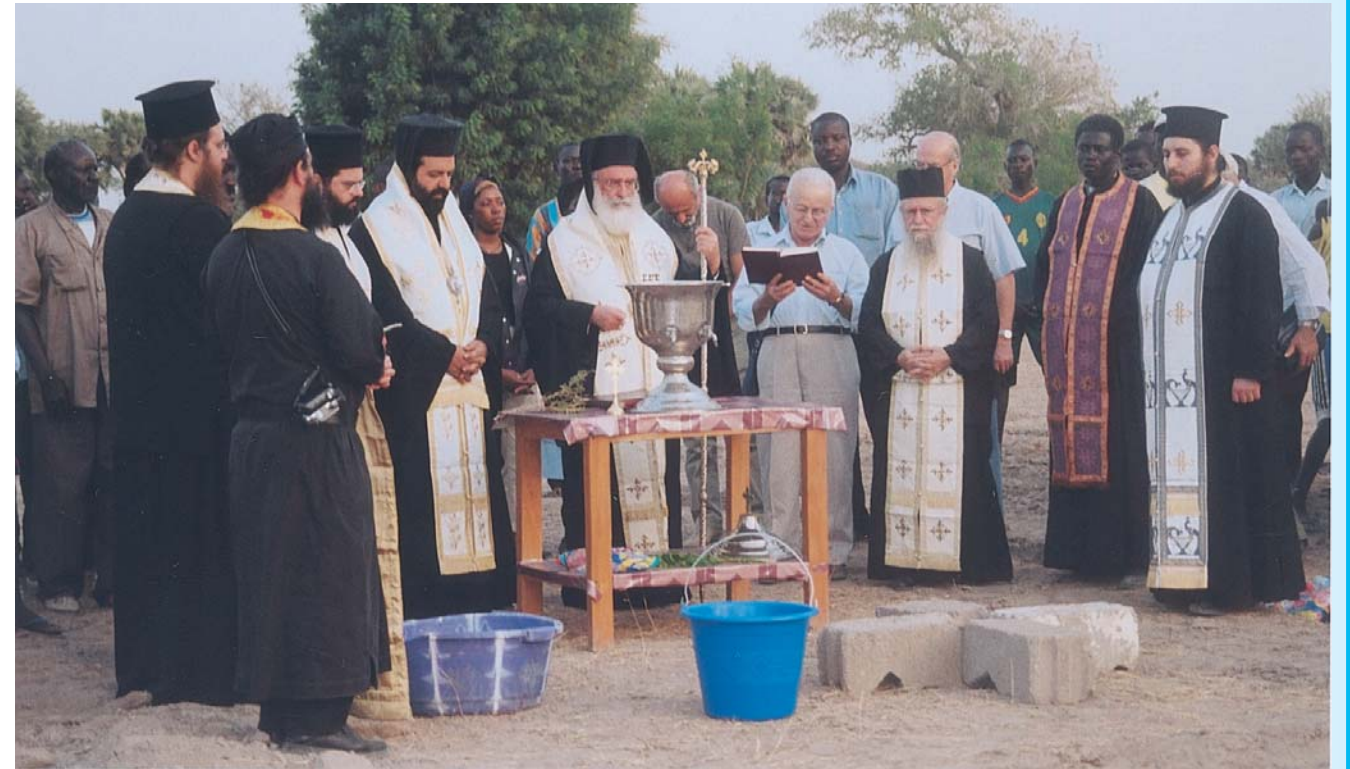
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ

Μέ επιτυχία περατώθηκε η ιεραποδημία του Σεβ. Μητροπολίτου Ξάνθης και Περιθεωρίου και του κλιμακίου κληρικών και λαϊκών, φίλων και συνεργατών του Γραφείου Έξωτερικης Ίεραποστολής, στο Καμερούν.

Οι συμμετέχοντες άφίχθησαν στο Καμερούν, μετά από πολύωρο ταξίδι το βράδυ της Τρίτης 10ης Ιανουαρίου και την επομένη ανέχωρσαν για το Βόρειο Καμερούν. Από τη Μάρουα ταξίδεψαν στο ιεραποστολικό κέντρο του Κατράνγκ όπου το απόγευμα της Πέμπτης 12ης Ιανουαρίου ο Σεβ. Μητροπολίτης μας έθεσε το θεμέλιο λίθο για την ανέγερση μίας κλινικής και της αίθουσας πολλαπλών χρήσεων. Το έργο αυτό πραγματοποιείται με τη χρηματοδότηση του Υπουργείου Έξωτερικών μέσω της Μ.Κ.Ο. "ΠΝΟΗ" της Μητροπόλεως μας και θα εξυπηρετήσει ανάγκες θεραπείας και νοσηλείας χιλιάδων ανθρώπων που κατοικούν στην

Ο Σεβ. Μητροπολίτης
Ξάνθης κ. Παντελεήμων
τελεί τα εγκαίνια
του Ιερού Ναού
Αγίου Παντελεήμονος.

Τελετή θεμελιώσεως αίθουσας πολλαπλών χρήσεων και τεχνικού εργαστηρίου στο Κατράνγκ.

ευρύτερη περιοχή μέσα σε συνθήκες εξαθλίωσης και παντελούς έλλειψης των στοιχειωδών μέσων επιβίωσης.

Την Παρασκευή 13η Ιανουαρίου ο Σεβασμιώτατος μετά του Μητροπολίτου Καμερούν κ. Γρηγορίου έτέλεσαν τα εγκαίνια του Ιερού Ναού Αγίου Παντελεήμονος, στον οικισμό Γκιρί που χτίστηκε και εξοπλήστηκε με τις γενναιοδωρες προσφορές των χριστιανών της Ξάνθης. Μετά τα εγκαίνια ο Ποιμενάρχης μας και η συνοδεία του παρέθεσαν έορταστικό γεύμα στους επισήμους που παρέστησαν και στους εκατοντάδες πιστούς που κατέκλυσαν τόν Ιερό Ναό και τους γύρω χώρους και εκδήλωσαν τις ευχαριστίες και την ευγνωμοσύνη τους για την πολύτιμη δωρεά.

Η επτάημερη παραμονή στο Καμερούν πλησιάζει από λατρευτικές έκδηλώσεις όπως την τέλεση Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας στον Καθεδρικό Ναό του Γιαουντέ την Κυριακή 15η Ιανουαρίου, το Ιερό Βάπτισμα 11 μικρών παιδιών στο ναό του Αγίου Γεωργίου στο Θεολογικό Σεμινάριο του Αγίου Μάρκου, με αναδόχους τους λαϊκούς Ξανθιώτες συνοδούς, την ομιλία του Σεβ. Μητροπολίτου μας στους ιεροσπουδαστές του Σεμιναρίου, αύριανούς κληρικούς και ιεραποστόλους σε διάφορα Άφρικανικά κράτη, επισκέψεις σε ένορίες ιθαγενών, στις Ελληνικές κοινότητες του Γιαουντέ και της Ντουάλα και επαφές με τους έναπομείναντες Έλληνες του Καμερούν.

Εκ της Ιερᾶς Μητροπόλεως

Ο Αρχιεπίσκοπος Πεκίνου Βασίλειος (στό κέντρο) μετά τη χειροτονία του (30-5-1957) με τον Πατριάρχη Μόσχας Αλέξιο Α΄ (δεξιά).

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ (17ος - 20ός αι.)

Στην Κίνα, χώρα συγκυριαρχίας τριών ανατολικών θρησκευμάτων –κομφουκιανισμού, ταιοισμού και βουδισμού– ο Χριστιανισμός εμφανίστηκε με τη νεστοριανική του μορφή στά μέσα του 7ου αι. Αυτό μαρτυρεί μία πέτρινη στήλη, που βρέθηκε τό 1625 σ' ένα προάστιο της πόλης Χσιάν, στην τοποθεσία της αρχαίας πρωτεύουσας της Κίνας Σιανγκάν (βλ. Κωστή Κυριακίδη, *Πέρα από τα Ίμαλία τό μνημείο της HSI-AN-FU*, «Πάντα τά Έθνη» τ. 3/1982, σελ. 26 - 27). Η ενεπίγραφη αυτή στήλη, χαραγμένη τό 781 σέ κινεζική και συριακή γλώσσα, μάς δίνει αρκετά στοιχεία γιά την ιστορία του Χριστιανισμού στό σινικό κράτος από τό 635, έτος άφίξεως στή Σιανγκάν του πρώτου νεστοριανού ιεραποστόλου, του μοναχού Άλυπίου, που προερχόταν ίσως από την Ίνδία. Τόν Άλύπιο ακολούθησαν λίγο αργότερα και άλλοι. Χάρη στή δραστηριότητά τους, ο Χριστιανισμός γνώρισε άνθηση τόν 8ο και τόν 9ο αι. Τό μαρασμό του, όμως, προκάλεσε ο διωγμός που κήρυξε τό 845 ο αυτοκράτορας Βού Τσουνγκ (840-846) με υπόκλιση των ταιοιστών, μαρασμό που συνεχίστηκε γιά τρεις αιώνες.

Στά τέλη του 13ου αι. (δυναστεία των Μογγόλων ή Γιουάν, 1280-1368) άρχισαν νά καταφτάνουν ρωμαιοκαθολικοί ιεραπόστολοι, με πρώτο τόν φραγκισκανό μοναχό και κατόπιν επίσκοπο Καμπαλίκ Ιωάννη του Μοντεκορβίνο, τό 1294. Όταν, όμως, εγκαθιδρύθηκε ή

ξενόφοβη δυναστεία των Μίνκ (1368-1644), όχι μόνο οι λατίνοι ιεραπόστολοι διώχθηκαν, αλλά και οι ντόπιες νεστοριανικές κοινότητες διαλύθηκαν.

Η εισαγωγή της Όρθοδοξίας στην Κίνα έγινε με τρόπο μάλλον ασυνήθιστο. Συγκεκριμένα, τό 1667 (δυναστεία των Μαντζού ή Τσίνγκ, 1644-1911), ένας εξάδελφος του αυτοκράτορα Κάνγκ Χσί (1662-1723), ο πρίγκιπας Χάν Τιμούρ, δραπέτευσε με δεκατέσσερις συγγενείς του και πεντακόσια άκόμη άτομα στή Ρωσία, όπου τό 1684 βαπτίστηκε και ονομάστηκε Πέτρος. Τότε ο Κάνγκ Χσί ζήτησε την έκδοση του πρίγκιπα. Η άρνηση των Ρώσων προκάλεσε την όργή του αυτοκράτορα, που ήταν ήδη δυσανεστημένος από την επέκταση των Κοζάκων στή νοτιοανατολική Σιβηρία, κατά μήκος του ποταμού Άμούρ. Τό 1685, λοιπόν, έστειλε στρατιωτικές δυνάμεις στό Άλμπαζίν, τό κύριο ρωσικό φρούριο της περιοχής του Άμούρ, που τό κυρίεψαν και τό λεηλάτησαν, συλλαμβάνοντας μάλιστα και πολλούς αιχμαλώτους. Οι Ρώσοι ανοικοδόμησαν τό φρούριο άμέσως, αλλά οι Κινέζοι τό κατέστρεψαν πάλι τόν επόμενο χρόνο. Αυτή τη φορά επέτρεψαν στους υπερασπιστές του νά φύγουν γιά τη Σιβηρία, προτείνοντας, σ' όσους θά τό ήθελαν, νά αναλάβουν υπηρεσία στή φρουρά του Κάνγκ Χσί. Σαράντα πέντε Κοζάκοι δήλωσαν πρόθυμοι νά γίνουν φρουροί του Κινέζου αυτοκράτορα. Ήρθαν, λοιπόν, στό Πεκίνο μαζί με τόν στρατιωτικό τους ιερέα π. Μάξι-

μο Λεόντιεφ, εγκαταστάθηκαν στή βορειοανατολική περιοχή της πρωτεύουσας, στή λεγόμενη Έσωτερική Πόλη, και σχημάτισαν έναν ιδιαίτερο λόχο στην αυτοκρατορική φρουρά. Η κινεζική κυβέρνηση τούς έδωσε καλό μισθό και τούς παραχώρησε έναν παλιό βουδιστικό ναό, γιά νά τόν μετατρέψουν σέ όρθόδοξη εκκλησία. Έτσι κι έκαναν, αφιερώνοντας την εκκλησία στον άγιο Νικόλαιο.

Έξι χρόνια μετά τη ρωσοκινεζική συνθήκη του Νερτσίνσκ (1689), τό 1695, ο μητροπολίτης Τομπόλσκ Ιγνάτιος έστειλε στον π. Μάξιμο Λεόντιεφ τόν ιερέα Γρηγόριο Νοβίσκου και τόν διάκονο Λαυρέντιο Ίβάνωφ με ιερά σκεύη και μ' ένα γράμμα, με τό όποιο τόν προέτρεπε νά διαδώσει την όρθόδοξη χριστιανική πίστη στον κινεζικό λαό.

Στά χρόνια που ακολούθησαν, την Όρθοδοξία άσπάσθηκαν όρισμένα μέλη της κινεζικής άριστοκρατίας, και προπαντός ευγενείς Κινέζες, τίς όποιες νυμφεύθηκαν οι Κοζάκοι. Οι άπόγονοι εκείνων, μοιλονότι με τίς συνεχείς έπιμιξίες έχασαν τά ρωσικά χαρακτηριστικά και την έθνική ταυτότητά τους, διατήρησαν την όρθόδοξη πίστη τους.

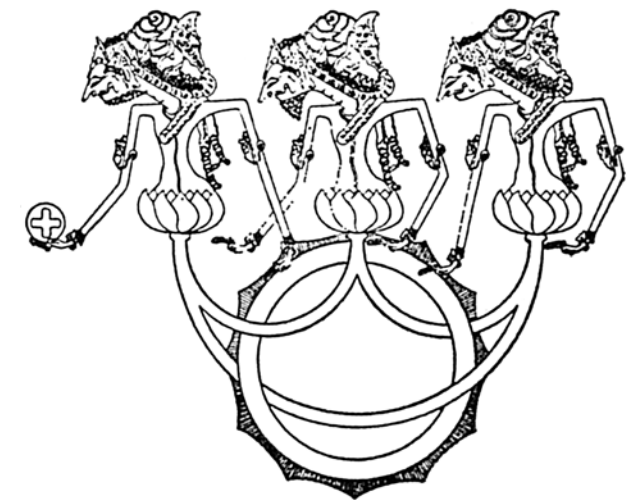
Σύμφωνα με τίς υπάρχουσες πληροφορίες, τό 1692 βαπτίστηκε ο πρώτος Κινέζος με την οικογένειά του, καθώς και ένας μανδαρινός έβδομου βαθμού με τόν ύπνρητή του και μερικούς συγγενείς του.

Τό 1698 έφτασε στό Πεκίνο ρωσική διπλωματική άποστολή, που έμεινε σέ κάποιον «Ρωσικό Οίκο», παραχωρημένο από την κινεζική κυβέρνηση γιά τούς Ρώσους ταξιδιώτες και ιεραποστόλους. Τό 1716 ο οίκος αυτός μετατράπηκε σέ μοναστήρι.

Στό μεταξύ, 1712, ο υπέργηρος π. Μάξιμος πέθανε. Οι όρθόδοξοι αυτοκρατορικοί φρουροί ζήτησαν από τόν μητροπολίτη του Τομπόλσκ, μέσω Ρώσων εμπόρων, νά τούς στείλει άλλον ιερέα. Τό αίτημά τους δέν ικανοποιήθηκε παρά τρία χρόνια αργότερα, όταν ο δραστήριος μητροπολίτης Τομπόλσκ Φιλόθεος (†1727) έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον γιά την ιεραποστολή της Κίνας και έστειλε ένα ιεραποστολικό κλημάκιο υπό τόν αρχιμανδρίτη ιλαρίωνα Λεζάϊσκυ (†1720). Μετά από διαταγμούς και κωλυσιεργίες, ή κινεζική κυβέρνηση τούς δέχτηκε ως ιερείς των όρθοδόξων αυτοκρατορικών φρουρών με έτήσιες άποδοχές 43 λιρών.

Βέβαια, τό ρωσικό ενδιαφέρον γιά την Κίνα δέν ήταν μόνο εκκλησιαστικό αλλά και πολιτικό. Καί δυστυχώς, όπως συνέβη και άλλες φορές στή διαδρομή της ιστορίας, ο Μέγας Πέτρος (1682-1725) θέλησε νά χρησιμοποιήσει την ιεραποστολή ως μέσο γιά την προώθηση των σχεδίων του. Άφοϋ, λοιπόν, έστειλε στό Πεκίνο ως πρεσβευτή τόν κόμη Ίσμαήλωφ (1719), αποφάσισε νά ιδρύσει επίσκοπή στην κινεζική πρωτεύουσα τόσο γιά τούς λίγους όρθοδόξους, κυρίως άπογόνους των Κοζάκων του Άλμπαζίν, που ήδη υπήρχαν εκεί, όσο και γιά την μεταστροφή άλλοθρήσκων Κινέζων στην όρθόδοξη πίστη.

Ο Ίσμαήλωφ δέν είχε επιτυχία, έπειδή συνάντησε την αντίδραση και τίς ραδιουργίες των Ίησουϊτών, που διηύθυναν τότε τό Αυτοκρατορικό Άστεροσκοπείο και άσκοϋσαν μεγάλη επιρροή στην κινεζική Αϋλή. Από τό άλλο μέρος, στίς 5 Μαρτίου 1721 χειροτονήθηκε επίσκοπος Παρεγιασιλάβ, αλλά γιά την έδρα του Πεκίνου, ο Ουκρανός αρχιμανδρίτης Ίννοκέντιος Κουλιχίτσκυ, ο όποιος έλαβε την έντολή νά μόν άποκαλύψει, κατά την παραμονή του στην Κίνα, ότι ήταν επίσκοπος, γιά νά μόν επέμβουν τυχόν έχθροί, ιδιαίτερα οι Ίησουϊτες, και ματαιώσουν τά ρωσικά σχέδια. Ο Ίννοκέντιος, συνοδευόμενος από δυό ιερείς, δύο διακόνους και όκτώ λαϊκούς συνεργάτες, κατάληληλα προετοιμασμένους γιά τό

Η Άγία Τριάς. Σχεδίασμα Κινέζου άγιογράφου.

ιεραποστολικό έργο, έφτασε στα ρωσοκινεζικά σύνορα, στο Σελεντζίνσκ, το Μάρτιο του 1722. Οι κινεζικές αρχές, όμως, του απαγόρευσαν την είσοδο στη χώρα, έπειδή οι πολιτικές σχέσεις Ρωσίας - Κίνας είχαν στο μεταξύ διαταραχθεί. Έπιπλέον ο αυτοκράτορας Κάνγκ Χαί είχε έρθει σε ρήξη με τους δυτικούς ιεραποστόλους και, όπως ήταν φυσικό, αυτό επηρέασε τη στάση του και απέναντι στους ορθοδόξους. Δια-πραγματεύσεις πέντε ολόκληρων ετών δεν έφεραν θετικό αποτέλεσμα. Τελικά, τον Ιανουάριο του 1727, ο επίσκοπος Ιννοκέντιος τοποθετήθηκε στην έδρα του Ιρκούτσκ. Ός την αποβίωσή του (1731) εργάστηκε με αταπάρνηση για τον ευαγγελισμό των ειδωλολατρικών φυλών της επαρχίας του. Ονομάστηκε «απόστολος της Σιβηρίας» και το 1804 ανακηρύχθηκε άγιος (βλ. «Πάντα τά έθνη», τ. 79/2001, σελ. 24-25).

Τό 1724 ο διάδοχός του Κάνγκ Χαί, ο Γιούνγκ Τσένγκ (1723-1736), κήρυξε ολόκληρωτικό διωγμό εναντίον των ρωμαιοκαθολικών, διωγμό που με κυμαινόμενη ένταση παρατάθηκε για 120 χρόνια. Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, όπως ήταν φυσικό, ούτε οι ορθόδοξοι μπορούσαν να ασκήσουν ιεραποστολή. Η ρωσοκινεζική συνθήκη της Κιάχτα (1728), πάντως, έλαβε πρόνοια για τη Ρωσική Ιεραποστολή του Πεκίνου. Σύμφωνα με το άρθρο 5 της συνθήκης, τό ιεραποστολικό κλημάκιο περιοριζόταν σε δέκα άτομα, τέσσερις κληρικούς (έναν αρχιμανδρίτη, δύο ιερομονάχους, έναν ιεροδιάκονο) και έξι σπουδαστές, που μελετούσαν τόν κινεζικό πολιτισμό και μάθαιναν κινεζικά και μαντζουριανά. Τό ίδιο άρθρο προέβλεπε την ανοικοδόμηση ενός ναού μέσα στο οικόπεδο της ρωσικής πρεσβείας, όπου θά μπορούσε να τελείται ελεύθερα ή ορθόδοξη λατρεία. Άν και οι ρυθμίσεις αυτές ήταν σημαντικές για την εποχή, οι ορθόδοξοι πολύ μικρή δράση μπορούσαν να αναπτύξουν. Όστόσο, αρκετοί Κινέζοι και Μαντζουριανοί βαπτίστηκαν, ενώ ή κοινότητα των Κοζάκων του Άλμπαζιν αναδιοργανώθηκε και ενισχύθηκε πνευματικά.

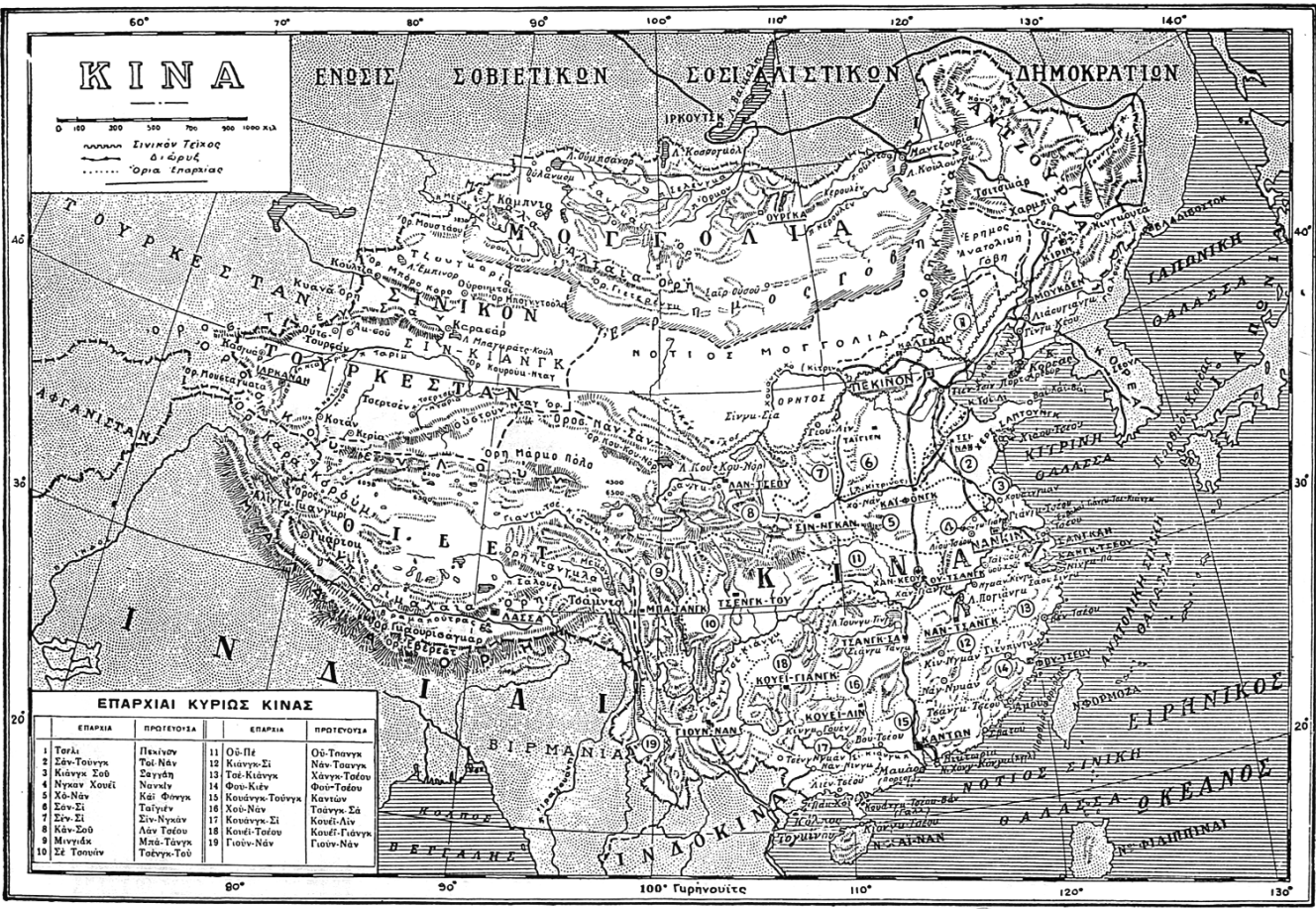
Μέχρι τό 1737 όλα τά μέλη της Ρωσικής Ιεραποστολής του Πεκίνου ήταν δημόσιοι υπάλληλοι της Κίνας. Η ρωσική κυβέρνηση, μετά από πολλές προσπάθειες, κατόρθωσε να καταργήσει αυτή τη ρύθμιση. Πάντως ή Κινεζική Αύλή μισθοδοτούσε ως τό 1858 τά μέλη της Ιεραποστολής, της οποίας ο επικεφαλής αρχι-

μανδρίτης ήταν ουσιαστικά ο πρέσβυς της Ρωσίας στο Πεκίνο. Μέσω εκείνου διεξάγονταν όλες οι διπλωματικές σχέσεις ανάμεσα στις δυό χώρες. Μόλις τό 1861 οι Ρώσοι διόρισαν τόν πρώτο λαϊκό πρέσβυ. Η σύνδεση μιås εκκλησιαστικής αποστολής με την κοσμική διπλωματία ήταν, βέβαια, απαράδεκτη. Πρέπει, ωστόσο να σημειωθεί, ότι στη διάρκεια των δύο αιώνων, κατά τους οποίους οι αρχιμανδρίτες της Ιεραποστολής χειρίζονταν τις ρωσοκινεζικές σχέσεις, αυτές χαρακτηρίζονταν από φιλικότητα και αλληλοκατανόηση.

Λόγω των πολύ περιορισμένων δυνατοτήτων ιεραποστολικής δραστηριότητας, ως τά μέσα του 19ου αι. οι ορθόδοξοι ιεραπόστολοι της Κίνας επιδόθηκαν συστηματικά στην επιστημονική μελέτη και παραγωγή. Η Ιεραποστολή του Πεκίνου έδωσε στη Ρωσία πολλούς διάσημους ανατολιστές, όπως οι διπλωμάτες Λ. Κ. Ράζοχιν, Ά. Γ. Βλάντικιν και Ά. Λ. Λεόντιεφ, οι πανεπιστημιακοί καθηγητές Β. Βασίλιεφ, Ι. Ζαχάρωφ, Δ. Πεσούρωφ, Άρχιμ. Δανιήλ κ. ά. Η Ιεραποστολή διέθετε επίσης Μετεωρολογικό Σταθμό και Άστεροσκοπείο, που έχτισε ο Κ. Σκάτσκωφ.

Οι πιό επιφανείς αρχιμανδρίτες ήταν ο Ύακινθος Μπιτσούριν (1777-1853), ο Παλλιάδιος Καφάρσκυ (1817-1878) και ο Φλαβιανός Γκοροντέσκυ (1841-1915). Ο πρώτος μελέτησε σε βάθος την κινεζική γλώσσα και λογοτεχνία, συνέταξε ένα λεξικό με 12.000 κινεζικούς χαρακτήρες και μετέφρασε τη θεία Λειτουργία στα κινεζικά. Συνέγραψε επίσης περισπούδαστα δοκίμια για την Κίνα, τη Μογγολία και τό Θιβέτ. Ο αρχιμ. Παλλιάδιος άφησε άλλο ένα ρωσοκινεζικό λεξικό και μία βιογραφία του Βούδα. Ο αρχιμ. Φλαβιανός, τέλος, ολόκληρωσε τη μετάφραση των λειτουργικών βιβλίων στην κινεζική γλώσσα.

Τό 1858 ή ορθόδοξη ιεραποστολή στην Κίνα εισέρχεται σε νέα φάση. Μέ τη συμφωνία του Τιέν-Τσίιν (1-1-1858) παρέχεται στους Ρώσους ιεραποστόλους ή άδεια να κηρύσσουν ελεύθερα την ορθόδοξη πίστη. Από τό άλλο μέρος, ή Ιεραποστολή του Πεκίνου παύει οριστικά να αναπτύσσει διπλωματική δραστηριότητα. Τό ιεραποστολικό έργο θεμελιώνεται τώρα σε νέες βάσεις, ρεαλιστικές και εκκλησιαστικές, που διατυπώθηκαν στην ύπ' αριθμ. 2030/9-16 Σεπτεμβρίου 1864 εγκύκλιο της Ιερās Συνόδου της Έκκλησίας της Ρωσίας. Τά βασικότερα σημεία της εγκυκλίου είναι τά εξής: Η Ρωσική Ιερα-

Χάρτης της προαοικής Κίνας.

ποστολή του Πεκίνου θά κατευθύνεται πλέον μόνο από την Ιερά Σύνοδο (§ 1). Θά παραμένει μακριά από κάθε πολιτική ανάμειξη (§§ 5,38). Σκοποί της είναι ή τέλεση της θείας λατρείας, ή διαποίμανση της τοπικής ορθόδοξης κοινότητας και ή διάδοση της πίστεως (§ 2). Υποχρεωτική για τά μέλη της Ιεραποστολής είναι ή εκμάθηση της τοπικής γλώσσας (§ 15). Κατά την ιεραποστολική δραστηριότητα πρέπει να αποφεύγεται κάθε «βεβιασμένος, και γι' αυτό άσταθής, προσηλυτισμός, με τόν οποίο πολύ λίγοι ειλικρινείς χριστιανοί δημιουργούνται, καθώς επίσης και ή υπέρμετρη αύστηρότητα, ή οποία, με τις πολλές απαιτήσεις, αντί για γνήσιο φόβο Θεού, διαμορφώνει μόνο έξωτερική και τυπολατρική ευσέβεια. Ιδιαίτερα απαγορεύεται ή χρήση όποιωνδήποτε δό-

λιων ή βίαιων μέσων, διότι μία τέτοια συμπεριφορά, ξένη προς την Όρθοδοξία, δημιουργεί προκατάληψη εναντίον της αληθινής πίστεως και καθιερώνει μόνο ύποκρισία» (§ 18). Συστήνεται ή επέκταση της δραστηριότητας και πέρα από την πρωτεύουσα (§ 19). Υπογραμμίζεται ή σημασία της εκπαιδείσεως ντόπιων κατηχητών (§ 29) και της χειροτονίας Κινέζων ιερέων (§ 21). Δίνονται κατευθύνσεις για την οργάνωση του ορθοδόξου σχολείου (§§ 23,25). Τέλος, τονίζεται έμφαντικά ή όμοφροσύνη που πρέπει να επιδιώκουν οι ιεραπόστολοι στην κοινότητά τους, καθώς και τό χρέος τους να επιβεβαιώνουν τό κήρυγμά τους με τη ζωή τους (§ 43). (Συνεχίζεται)

Ἡ ἐκλογή καί χειροτονία τοῦ Ἐπισκόπου Ζήλων κ. Ἀμβροσίου

Σεούλ Κορέας 5.2.2006

Στίς 21 Δεκεμβρίου 2005, ξαφνικά καί ἀπρόσμενα, ἔφθασε τό μήνυμα στήν μακρινή Σεούλ ὅτι ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξέλεξε Ἐπίσκοπον Ζήλων τόν Ἀρχιμ. π. Ἀμβρόσιο Ζωγράφο.

Μέ χαρά καί ικανοποίηση δέχτηκαν τήν εἶδηση οἱ Κορεάτες Ὁρθόδοξοι πιστοί ἀλλήλ καί πολλοί κληρικοί ὁλων τῶν βαθμίδων καί λαϊκοί ἐξ Ἑλλάδος καί Ἀμερικῆς, οἱ ὁποῖοι ποικιλοτρόπως ἐξέφρασαν τή χαρά καί τίς εὐχές τους πρὸς τόν νεοεκλεγέντα Ἐπίσκοπο.

Στίς 19 Ἰανουαρίου κατὰ τήν τελετή τοῦ Μικροῦ Μηνύματος, πού ἔλαβε χώρα στό Σεπτό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος κατὰ τήν προσφώνησή του τόνισε μεταξύ ἄλλων:

Οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Κορέας κ. Σωτήριος, ὁ νεοχειροτονηθείς Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ζήλων κ. Ἀμβρόσιος, ὁ κατὰ σάρκα ἀδελφός του Σεβ. Μητροπολίτης Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ. Εὐστάθιος μέ τά παιδιά τῆς ἐνορίας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, Πουσάν.

“Θεοφιλέστατε Ἐψηφισμένε Ἐπίσκοπε Ζήλων κύριε Ἀμβρόσιε,

Ἡ περὶ ἡμᾶς Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος, τῇ προβολῇ τῆς ἡμετέρας Μετριότητος, προέβη εἰς τήν παμψηφεῖ ἐκλογήν τῆς Θεοφιλίας σου εἰς Ἐπίσκοπον... Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία ἐξετίμησεν ἐν τῷ προσώπῳ σου, τήν ὅλην συγκρότησιν καί τό ἦθος σου, καθὼς καί τό πλοῦσιον ἐν τῇ χώρᾳ τῆς πρωινῆς γαλήνης ιεραποστολικόν σου ἔργον... τήν πρόοδόν σου εἰς τήν ἐκμάθησιν τῆς Κορεατικῆς γλώσσης, τήν μεταλαμπάδευσιν τῶν στοιχείων τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ εἰς τοὺς Κορεάτας διὰ τῆς διδασκαλίας εἰς τό Πανεπιστήμιον τῆς Σεούλ, ὡς καί τήν οἰκοδόμησιν λαμπρῶν σχέσεων ποιμαντικῆς ἀγάπης καί ἐν Χριστῷ εὐθύνης μετά τοῦ ἰθαγενοῦς στοιχείου... Καλεῖσαι, Θεοφιλέστατε

ἀδελφέ, νά αὐξήσης φιλοτίμως τό πιστευόμενόν σοι νέον τάλαντον, καθιστάμενος βακτηρία γήρως τοῦ κυριάρχου σου Μητροπολίτου. Ὡς Ἐπίσκοπος θά συμπυκνώνης ἐν ἑαυτῷ τό ὅλον Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας. Θά εἶσαι τόσον πατήρ πιστῶν, ὅσον θά εἶσαι ὁ ἴδιος υἱός τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, τῶν Πατέρων καί Ἱεραρχῶν, τῶν θείων Συνόδων, Οἰκουμενικῶν καί Τοπικῶν. Θά εἶσαι Διδάσκαλος, ὅσον θά εἶσαι μαθητής τῶν θεοσόφων Διδασκάλων τοῦ Ὁρθοδόξου Δόγματος καί τῶν εὐσεβῶν Παραδόσεων. Θά εἶσαι Ἱεραπόστολος, ὅσον θά εἶσαι Αὐτοκράτωρ καί ζῶν ἐκμαγεῖον χριστιανικῆς ἀγιότητος καί εὐαγγελικῆς τελειότητος... Καλλιέργησε τόν σύνδεσμον τῆς εἰρήνης καί τῆς ἀγάπης μετά τοῦ εὐαγοῦς κλήρου καί τοῦ πιστοῦ λαοῦ τῆς Κορέας, ἐν παντί συμπορευόμενος καί συ-

νεννούμενος καί συμπνευματιζόμενος καί συγκοπιῶν καί συμπάσχων μετά τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου σου κ. Σωτηρίου, ἵνα καί ἀπό κοινοῦ δεχθῆτε τόν στέφανον παρὰ Θεοῦ καί τόν ἔπαινον τῆς Ἐκκλησίας. Ὡς Ἀξίος καί στερεωμένος”!

Στή συνέχεια, ὁ Ἐψηφισμένος κατὰ τήν Ἀντιφώνησή του μεταξύ ἄλλων εἶπε:

“...Ὁμολογῶ ὅτι ἀπό τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας ἔτρεφον ἀπειρον σεβασμόν πρὸς τό ἀρχιερατικόν ἀξίωμα, συνάμα δέ καί ἐξαιρετικόν δέος.

Ἔνεκα τοῦ δέους τούτου οὐδέποτε διελογίσθην ἢ ὠνειρεύθην, ἢ ἐπὶ στιγμῇ ἐπεθύμησα, λόγῳ τῆς συναισθήσεως τῶν πολλῶν μου ἀδυναμιῶν, τήν ἀνύψωσίν μου εἰς τήν ἀρχιερωσύνην. Δι’ αὐτόν τόν λόγον καί ἡ πρώτη σκέψις, ἡ ὁποία ἐπέρασε ἀπό τόν νοῦν μου, εὐθύς μόλις ἐπληροφορήθην τό γεγονός

τῆς ἐκλογῆς μου εἰς Ἐπίσκοπον, ἦτο ἡ φυγή. Παρά ταῦτα, εὐρίσκομαι τούτην τὴν στιγμήν ἐνώπιόν Σας καὶ οὐχὶ εἰς ἕτερον τόπον κεκρυμμένος, διότι πνευματικοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ, τοὺς ὁποῖους σέβομαι καὶ ἐκτιμῶ βαθύτατα,...μέ ἔπεισαν νὰ ὑπακούσω εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἐπιστρατευόμενος “ταῖς πραγματείαις” τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσω καὶ οὐχὶ ἐργαζόμενος εἰς τὸ ἴδιον θέλημα”.

καὶ δοξάζεται”

Τὴν Κυριακὴ 5 Φεβρουαρίου 2006 στὸν Καθεδρικό Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σεούλ μέ τὴν παρουσία πλῆθους Ὁρθοδόξων πιστῶν καὶ διὰ χειρῶν τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Κορέας κ. Σωτηρίου, Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου καί, τοῦ κατὰ σάρκα ἀδελφοῦ τοῦ νεοεκλεγέντος, Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ τελέστηκε μέ μεγάλη κατάνυξη, πνευματικὴ χαρὰ καὶ

Στὴ συνέχεια ὁ νεοεκλεγείς ἀφοῦ ἐξέφρασε τίς ἐκ βαθέων εὐχαριστίες του πρὸς τὸν Παναγιώτατο Οἰκουμενικό Πατριάρχη καὶ τὴν περί Αὐτόν Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδο διότι τὸν τίμησαν μέ τὴν ψῆφο τους, καθὼς καὶ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κορέας κ. Σωτήριον, “τόν ἀναλίσσαντα ἑαυτὸν ἐπὶ μίαν τριακονταετίαν εἰς τὴν σποράν τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἐν Ἀπὼ Ἀνατολῇ” καθὼς ἀνέφερε, κατέληξε:

“Παναγιώτατε, ὁμολογῶν ἔτι ἅπαξ ἐνώπιόν Σας ἐν μετανοίᾳ καὶ βαθεῖα συντριβῇ ὅτι οἱ ὧμοί μου εἶναι ἀσθενικοὶ διὰ τὸ ὕψιστον αὐτὸ ἀξίωμα καὶ ὅτι δέν θεωρῶ ἑμαυτὸν ἄξιον διὰ μίαν τοιαύτην μεγίστην τιμὴν, τίθεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Μητρός ἡμῶν Ἀγιωτάτης Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὑποσχόμενος ὅτι θὰ ἀγωνισθῶ, ὅση μοι δύναμις, φανῶ ἀντάξιος τῶν προσδοκιῶν Ὑμῶν, ἐργαζόμενος διὰ βίου εἰς τὰς “λευκὰς χώρας” τῆς “Πρωινῆς Γαλήνης” ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχη

συγκίνηση ἢ χειροτονία τοῦ Ἐπισκόπου Ζήλων κ. Ἀμβροσίου.

Ὁ Θεοφιλέστατος πρὸς χάριν τοῦ πολυεθνικοῦ ἐκκλησιασματος μίλησε στὰ κορεατικά, ἐλληνικά καὶ ἀγγλικά. Ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς Κορεάτες κληρικούς καὶ λαϊκοὺς εἶπε:

“Ὅταν πρὶν ὀκτὼ χρόνια ἦρθα καὶ ἀνέλαβα καθήκοντα στὸν ἱερό ναό τοῦ ἁγίου Νικολάου Σεούλ, σὰς εἶπα ὅτι ἦρθα ὡς διάκονος γιὰ νὰ σὰς ὑπηρετήσω μέ ὅλες μου τίς δυνάμεις ἕως τελευταίας μου ἀναπνοῆς. Γι’ αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον, καθ’ ὅλο τὸ διάστημα πού βρίσκομαι στὴν Κορέα, ἀπέρριψα ἀσυζητητὶ τίς προτάσεις γιὰ νὰ πάω στὴν Ἀμερική, στὸν Καναδᾶ, στὴν Ἀγγλίᾳ ἢ στὴν Ἑλλάδα. Ἐάν ἔφευγα, θὰ ἀθετοῦσα τὴν ὑπόσχεσή μου καὶ θὰ ἤμουν προδότης τῆς ἀγάπης σας. Καὶ τώρα πού ἡ Ἐκκλησία μέ ἐξέλεξε Ἐπίσκοπο, χωρὶς νὰ τὸ ἐπιθυμῶ ἢ στὸ ἐλάχιστο νὰ τὸ ἐπιδιώξω.... σὰς ἐπαναλαμβάνω τὴν πρόθεσή μου νὰ παραμείνω ὅσα χρόνια μοῦ δώσει ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διάκων. Πρότυπο στὴ διακονία μου θὰ ἔχω τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστό, πού ζωσμένος τὸ ῥέντιο ἔνιψε τὰ πόδια τῶν μαθητῶν Του. Ἡ εἰκόνα τοῦ ἱεροῦ Νικητῆρος πού βρίσκεται στὸ γραφεῖο μου θὰ μοῦ ὑπενθυμίζει καθημερινὰ τὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου: Ὑπόδειγμα δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. Αὐτὴ τὴν ἱερὴ καὶ μοναδικὴ στιγμή τῆς ζωῆς μου θέλω νὰ σὰς πῶ μέ ὅλη μου τὴν εἰλικρίνεια ὅτι σὰς ἀγαπῶ πάρα πολὺ ὅλους, χωρὶς καμμιὰ ἐξαίρεση. Σὰς εὐχαριστῶ καὶ γιὰ τὴ δικὴ σας ἀγάπην... Σὰς παρακαλῶ συγχωρεῖτε με γιὰ τὰ ῥάθη καὶ τίς ἀδυναμίες μου. Κι ἐλᾶτε μαζί, πιασμένοι χέρι-χέρι νὰ ἐργασθοῦμε, μέ τίς εὐλογίες τοῦ Ποιμενάρχου μας Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορέας κ. Σωτηρίου, γιὰ τὴν κατὰ Θεὸν πρόοδο τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τὴν επέκταση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ στὴν ὁμορφὴ πατρίδα σας”.

Ὁ Προεστὼς τῆς χειροτονίας Σεβασμιωτάτος Μητροπολίτης Κορέας κ. Σωτήριος στὴν ἀντιφώνησή του εἶπε μεταξύ ἄλλων:

“Θεοφιλέστατε Ἐψηφισμένε Ἐπίσκοπε Ζήλων Ἀμβρόσιε,

Πρὸ τοῦ ἱεροῦ Θυσιαστηρίου, τὸ ὁποῖον διακονήσες μέ πιστότητα καὶ εὐλάβεια ἐπὶ σειρά

ἐτῶν,...ἀνέρχεσαι σήμερα στὸν τρίτο καὶ ὕψιστο βαθμὸ τῆς Ἱερωσύνης... Ὅπως διεπίστωσες κατὰ τὴν ἐδῶ πολυετὴ διακονία σου, ὁ λαὸς τῆς Κορέας μέ τίς ὁμορφες παραδόσεις του εἶναι ἀνοικτός στό νὰ δεχθεῖ τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου,...ἡ Κορέα εἶναι ἡ μοναδικὴ ἀσιατικὴ χώρα στὴν ὁποία παρατηρεῖται ραγδαία αὐξηση τῶν χριστιανῶν σέ σχετικά μικρὸ χρονικὸ διάστημα... Ὁ ἐν Κορέᾳ ἀγρός τοῦ Κυρίου ἔχει ἀνάγκη βαθύτερης πνευματικῆς καλλιέργειας καὶ ἀνύστακτης φροντίδας. Ἡ ἀναπτυσσόμενη ἀμπελὸς χρειάζεται διαρκὴ πνευματικὴ τροφὸς με τοὺς ζωτικὸς χυμούς τοῦ Εὐαγγελίου. Σπείρε, ῥοιπὸν, μέ θάρρος τὸ σωτήριο μήνυμα τοῦ Χριστοῦ. Κάνε ἔργο Εὐαγγελιστοῦ. Κήρυττε τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μνημόνευε στίς προσευχές σου τὸν Πατριάρχη μας καὶ τοὺς συνεπισκόπους σου καὶ μάλιστα ἐκείνους πού διακονοῦν στὸ μαρτυρικό Φανάρι. Καλλιέργησε τὸν σύνδεσμο τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης μέ τὸν ἱερό κλῆρο καὶ τὸν πιστό λαὸ τῆς Κορέας...”

Μετά τὸ πέρας τῆς χειροτονίας καὶ τῆς θείας Λειτουργίας ἀκολούθησε δεξίωση γιὰ ὅλους τοὺς παρευρισκομένους. Στὸ τέλος μαθητὲς καὶ μαθήτριες τῆς ἐνορίας Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου, Πουσάν, ντυμένοι μέ τίς ὁμορφες ποικιλόχρωμες παραδοσιακές στολές τους, τραγοῦδῃσαν καὶ χόρεψαν παραδοσιακοὺς κορεάτικους χορούς καὶ ἐντυπωσίασαν ὅλους. Στὴ συνέχεια Ῥώσοι πιστοὶ ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Ῥώσου Ἱερομονάχου π. Θεοφάνους ἔψαλλαν ὕμνους. Καὶ ἡ εὐλογημένη ἀπὸ τὸν χορηγό παντός ἀγαθοῦ ἡμέρα ἐκλείσει μέ τὴ μεικτὴ χορωδία τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου πού τραγοῦδῃσε μελωδικὰ δύο κορεάτικα τραγούδια, ἀφιερωμένα στὸν νεοχειροτονηθέντα Ἐπίσκοπο καὶ σέ ὅλους τοὺς ἐπισκέπτες ἐξ Ἑλλάδος καὶ Ἀμερικής.

Ἡ εὐχὴ ὅσων συμμετεῖχαν στὴν προσωπικὴ Πεντηκοστὴ τοῦ νέου Ἐπισκόπου Ζήλων κ. Ἀμβροσίου ἦταν καὶ εἶναι ὁ Θεὸς νὰ τὸν ἐνισχύει, νὰ τὸν ἀγιάζει καὶ πλοῦσια νὰ εὐλογεῖ τὴν ἀποστολικὴ του διακονία.

Α.Δ.Κ.

“Αγιος Πορφύριος

Ο ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ακόμα τριάντα χρονών, όταν έγκατέλειψε την πατρίδα του κι έφυγε για την Αίγυπτο, όπου από ένθεο ζήτη, ακολούθησε τον αναχωρητικό βίο. Τό μοναχικό σχήμα έλαβε στην ονομαστή Σκήτη, όπου έζησε πέντε χρόνια μαζί με εκατοντάδες άλλους μοναχούς, μερικοί από τους οποίους πολύ γνωστοί, όπως οι όσιοι Μακάριος ο Μέγας, Ιωάννης ο Κοινοβός, Κασσιανός ο Ρωμαίος κ. ά. “Υστερα πήγε στην Παλαιστίνη. Αφού προσκύνησε τους Αγίους Τόπους, κατοίκησε σ’ ένα σπήλαιο, κοντά στον Ιορδάνη. Εκεί ασκήτεψε άλλα πέντε χρόνια με πολλές κακουχίες, εξαιτίας των οποίων αρρώστησε

βαριά από κίρρωση του ήπατος. Έτσι αναγκάστηκε να γυρίσει και να εγκατασταθεί στα Ιεροσόλυμα. Στην Αγία Πόλη τον συνάντησε, σαραντάχρονο ήδη, ο κατοπινός βιογράφος του, ο Ασιάτης προσκυνητής Μάρκος, διάκονος και καλλιγράφος. Ο Μάρκος από τότε έγινε μαθητής και σύντροφός του, καθώς σαγνεύτηκε από την ακτινοβόλα αρετή του, την έλπιτική καρδιά του, την βαθιά ταπείνωσή του αλλά και τον θεόπνευστο λόγο του, με τον οποίο έρμηνευε εύστοχα τα δυσνόητα χωρία της Αγίας Γραφής και αποστόμωνε τους έχθρους της πίστεως.

Ο άγιος, υποφέροντας πάντα από την ήπατική κίρρωση και από συνεχείς πυρετούς, έστειλε τον Μάρκο στη Θεσσαλονίκη με γραπτή έξουσιοδότηση, για να μοιράσει την πατρική του κληρονομιά με τ’ αδελφία

του. Ο Μάρκος επέστρεψε έπειτα από τέσσερις περίπου μήνες με τό κληρονομικό μερίδιο του Πορφυρίου – τεσσερισήμισι χιλιάδες χρυσά νομίσματα, άσημικά και ένδύματα. Με εκπληξη, όμως, βρήκε τον άγιο θεραπευμένο από τη βασανιστική του ασθένεια. Και όταν τον παρακάλεσε να του πει πώς έγινε καλά, εκείνος του αποκάλυψε ότι σε μιάν άγρυπνία, στο ναό της Αναστάσεως, έπεσε σε έκσταση και είδε τον Κύριο σταυρωμένο. Εκείνος τότε τον θεράπευσε θαυματουργικά.

Από την πατρική του κληρονομιά ο άγιος τὰ άσημικά τὰ έκαμε ιερά σκεύη, ενώ τὰ χρήματα – όσα έφερε ο Μάρκος και όσα απέκτησε από την πώληση των ένδυμάτων – τὰ μοίρασε σε φτωχούς και σε μοναστήρια. Ο ίδιος αποζούσε ασκώντας την τέχνη του βυρσοδέψη.

Τό 392 ο χωρεπίσκοπος Πραΰλιος, σκευοφύλακας του Παναγίου Τάφου και μετέπειτα επίσκοπος Ιεροσολύμων (417 - 422), χειροτόνησε τον Πορφύριο ιερέα και του έμπιστεύθηκε τη φύλαξη του Τιμίου Σταυρού. Ούτε και τότε ο άγιος άλλαξε τον άσκητικό τρόπο της ζωής του.

Τό 395, μετά την κοίμηση του επίσκοπου Γάζης Αινεία, οι ελάχιστοι Γαζαίοι Χριστιανοί ζήτησαν από τον αρχιεπίσκοπο Καισαρείας της Παλαιστίνης Ιωάννη νέο επίσκοπο, ικανό να αντιμετωπίσει τους ειδωλολάτρες με λόγια και με έργα. Ο Ιωάννης, έπειτα από τριήμερη νηστεία, πληροφορήθηκε από τον Κύριο ότι τό θείο θέλημα ήταν να γίνει επίσκοπος Γάζης ο Πορφύριος. Ζήτησε, λοιπόν, μέ επιστολή από τον χωρεπίσκοπο Πραΰλιο να του τον στείλει. Στον Πορφύριο, από τό άλλο μέρος, ο Χριστός αποκάλυψε αλληγορικά ότι θά νυμφευόταν γυναίκα φτωχή, αλλά σεμνή και ταπεινή.

Αφού πήρε την άδεια και την εύλογία του Πραΰλιου, ο άγιος αναχώρησε για την Καισάρεια. Τόν συνόδευαν ο διάκονος Μάρκος και ο Βαρωνάς, ένας νέος που έμεινε κοντά του από ευγνωμοσύνη επειδή του είχε σώσει τη ζωή λίγο καιρό πριν.

Την Κυριακή, 18 Μαρτίου του 395, ο αρχιεπίσκοπος Καισαρείας Ιωάννης χειροτόνησε τον Πορφύριο επίσκοπο Γάζης. Τρεις μέρες αργότερα ο άγιος με τους συνοδούς του έφτασε στη Γάζα, αφού πέρασε έναν πειρασμό: Κοντά στην πόλη, δίπλα στο δρόμο, υπήρχαν χωριά που κατοικούσαν από φανατικούς ειδωλολάτρες. Αυτοί, λοιπόν, για να έμποδίσουν τό πέρασμα του αγίου, σκόρπισαν στο δρόμο άγκάθια, έριξαν βρώμικα νερά κι έβαλαν φωτιά στις σβουινιές. Ο άγιος και οι συνοδοί του κινδύνεψαν να πνιγούν ή να τυφλωθούν από

τους καπνούς και τη δυσσομία. Τελικά, όμως, κατόρθωσαν να σωθούν και να μπούν στην πόλη στις τρεις μετά τα μεσάνυχτα. Έγκαταστάθηκαν στο μικρό επίσκοπείο, που μαζί με την εκκλησία της Ειρήνης είχε χτίσει ο επίσκοπος Ειρηνίων, προκάτοχος του Αινεία.

Μερικούς μήνες αργότερα μεγάλη άνομβρία έπληξε τον τόπο. Οι ειδωλολάτρες την απέδωσαν στον έρχομό του Πορφυρίου και έκαναν θυσίες στο θεό τους Μαρνά (Δία), παρακαλώντας τον να στείλει βροχή, αλλά μάταια. Τότε οι Χριστιανοί της Γάζας, διακόσιοι όγδόντα όλοι κι όλοι, όπως είπαμε, ζήτησαν από τον νέο επίσκοπό τους να προσευχηθούν και να κάνουν λιτανεία για την κατάπαυση της ξηρασίας. Ο άγιος δέχτηκε. Έτσι, τό πρωί της άλλης μέρας, 3ης Ιανουαρίου του 396, ύστερα από όλονύκτια άγρυπνία, η λιτανεία βγήκε από τη Γάζα. Ός τό βράδυ οι Χριστιανοί πέρασαν από διάφορους ναούς. Επιστρέφοντας στην πόλη, βρήκαν την πύλη της κλειστή. Την είχαν κλείσει οι ειδωλολάτρες, για να έμποδίσουν την όλοκληρήωση της λιτανείας. Δύο ώρες έμειναν υπομονετικά οι Χριστιανοί μπροστά στην κλειστή πύλη με δάκρυα και ικεσίες. Και τότε ο Θεός γέμισε τον ουρανό με σύννεφα κι έστειλε πλούσια βροχή. Άρκετοι ειδωλολάτρες, βλέποντας τό θαύμα, πίστεψαν στον Κύριο, άνοιξαν την πύλη και αναμείχθηκαν με τους Χριστιανούς, φωνάζοντας: “Ο Χριστός είναι ο μοναδικός Θεός!”. Ήταν συνοδικά εκατόν είκοσι επτά ψυχές – έβδομήντα όκτώ άνδρες, τριάντα πέντε γυναίκες και δεκατέσσερα παιδιά. Η βροχή συνέχισε να πέφτει ραγδαία ως τίς 5 Ιανουαρίου. Την επομένη μέρα, έορτή των Θεοφανείων, προστέθηκαν στην ποίμνη του Χριστού άλλες τριάντα πέντε ψυχές.

Ο κατατρεγμός, πάντως, των Χριστιανών από τους ειδωλολάτρες συνεχίστηκε αμείωτος. Έτσι ο άγιος αποφάσισε να στείλει τον διάκονο Μάρκο στην Κωνσταντινούπολη, για να ζητήσει από τους αυτοκράτορες την καταστροφή των ειδωλολατρικών ναών της Γάζας, προπάντων του περίφημου Μαρνείου, δηλαδή του ναού του Μαρνα. Ο Μάρκος, μέ επιστολή του Πορφυρίου προς τον τότε αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο, πήγε πράγματι στη Βασιλεύουσα. Ο ιερός Χρυσόστομος κατόρθωσε να έκδοθεί από τον αυτοκράτορα Άρκάδιο (395-408) διάταγμα για τό κλείσιμο των ναών της Γάζας. Η έκτέλεση του διατάγματος ανατέθηκε σε κάποιον κρατικό υπάλληλο Ιλάριο.

Κλείστηκαν, λοιπόν, τό 398, ὅλοι οἱ ναοί ἐκτός ἀπό τό Μαρνεῖο, πού τό ἄφησε ὁ Ἰλῆριος νά λειτουργεῖ κρυφά, ἀφοῦ πῆρε πολλὰ χρήματα ἀπό τοὺς εἰδωλολάτρες.

Ἐγινε τότε ἓνα ἄλλο θαῦμα, πού συνετέλεσε στή μεταστροφή καί ἄλλων εἰδωλολατρῶν στήν ἀληθινή πίστη. Κάποια πλούσια Γαζαία, ἡ Αἰλιὰς, εἶχε πολὺ δύσκολο τοκετό. Γιά ἑπτὰ ὁλόκληρες ἡμέρες βασανίζονταν καί δέν μπορούσε νά γεννήσει. Ὁ σύζυγος καί οἱ γονεῖς της, πιστοὶ εἰδωλολάτρες, ἔκαναν κάθε μέρα θυσία στοὺς θεοὺς γι' αὐτήν, ἔφεραν ἀκόμα καί ἐξορκιστές καί μάντεις, ἀλλὰ μάταια. Ἡ Αἰλιὰς δέν γεννοῦσε. Τότε ἡ ἡλικιωμένη ὑπηρέτριά της, πού ἦταν Χριστιανή, παρακάλεσε τὸν ἅγιο Πορφύριο νά προσευχηθεῖ γιὰ τὴν κυρία της. Ἐκεῖνος τῆς ὑπέδειξε νά πάει στήν Αἰλιάδα καί νά τῆς πεῖ: “Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, σέ θεραπεύει. Πίστεψε σ' Αὐτόν καί θά ζήσεις”. Ἡ γερόντισσα ἔσπευσε νά ἐκτελέσει τὴν παραγγελία τοῦ ἐπισκόπου. Ἐτρεξε στοῦ σπιτί, πηλοῖσας τὴν ταλαιπωρὴ γυναῖκα καί φώναξε μπροστά στοὺς γονεῖς καί τὸν ἄντρα της: “Ὁ μέγας ἱερέας Πορφύριος λέει: Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, σέ θεραπεύει. Πίστεψε σ' Αὐτόν καί θά ζήσεις”. Τὴν ἴδια στιγμή ἡ Αἰλιὰς ἔβγαλε μία κραυγὴ καί γέννησε τὸ παιδί ζωντανό. Τότε ὅλοι, ὅσοι βρίσκονταν ἐκεῖ, κατάπληκτοι ἔκραξαν: “Μέγας ὁ Θεός τῶν Χριστιανῶν! Μέγας ὁ ἱερέας Πορφύριος!” Τὴν ἄλλη μέρα οἱ γονεῖς τῆς Αἰλιάδος, ὁ σύζυγός της, ὅλοι οἱ συγγενεῖς καί οἱ στενοὶ φίλοι τους πῆγαν στὸν σεπτὸ ἱεράρχη καί ἔπασαν στὰ πόδια του, ζητώντας του νά γίνουν Χριστιανοί. Καί ἐκεῖνος, ἀφοῦ τοὺς κατήχησε, τοὺς βάπτισε μαζί μέ τὴν Αἰλιάδα καί τὸ βρέφος, πού ὀνομάστηκε Πορφύριος. Ὅλοι ὅσοι βαπτίστηκαν ἐξαιτίας τῆς θαυματουργικῆς ἐκείνης γέννας ἦταν ἐξήντα τέσσερις ἄνθρωποι.

Ὅσο, ὅμως, ἔβλεπαν οἱ φανατικοὶ εἰδωλολάτρες τοὺς Χριστιανούς νά πηλοῦνται, τόσο τοὺς μισοῦσαν, τόσο τοὺς κατέτρεχαν, τόσο τοὺς ἀδικοῦσαν καί τοὺς κακομεταχειρίζονταν. Ὁ μακάριος Πορφύριος, βλέποντας μέ πόνο τὸ ποίμνιό του νά ὑποφέρει ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρικὴ μανία, ἐπισκέφτηκε τὸν ἀρχιεπίσκοπο Καισαρείας Ἰωάννη, τὸν ὁποῖο παρακάλεσε νά τὸν ἀπαλλάξει ἀπὸ τὰ ἐπισκοπικὰ του καθήκοντα. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ὅμως, τοῦ σύστησε νά κάνει ὑπομονή καί νά παραμείνει στήν ἐπισκοπή. Ὁ ἅγιος τότε τοῦ πρότεινε νά ταξιδέψουν μαζί ὡς τὴν Κωνσταντινούπολη καί νά ζητήσουν ἀπὸ τὸ βασιλικὸ ζεῦγος, τὸν Ἀρκάδιο καί τὴν

Εὐδοξία, τὴν ἔκδοση διατάγματος γιὰ τὴν καταστροφὴ τῶν εἰδωλολατρικῶν ναῶν τῆς Γάζας. Ὁ Ἰωάννης δέχτηκε. Ἔτσι, στὰ τέλη τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 400, οἱ δύο ἐπίσκοποι καί ὁ διάκονος Μάρκος ἀναχώρησαν μέ πλοῖο ἀπὸ τὴν Καισάρεια.

Σέ δέκα μέρες ἔφτασαν στὴ Ρόδο. Ἐκεῖ συνάντησαν τὸν φημισμένο ἀναχωρητὴ Προκόπιο, πού ἔδιωχνε τὰ δαιμόνια καί ἦταν στολισμένος μέ τὸ διορατικὸ χάρισμα. Ὅταν τοῦ φανέρωσαν τὸ σκοπὸ τοῦ ταξιδιοῦ τους, ἐκεῖνος τοὺς εἶπε τί ἀκριβῶς ἔπρεπε νά κάνουν, γιὰ νά πετύχουν ὅ,τι ἤθελαν: Νά παρουσιαστοῦν στὸν ἀρχιεπίσκοπο Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος θά ἀνέθετε στὸν εὐσεβῆ Ἀμάντιο, κουβικουλάριο τῆς βασιλισσας Εὐδοξίας, νά τοὺς ὀδηγήσει σ' αὐτήν· νά ποῦν στὴ βασίλισσα ὅτι θά γεννοῦσε ἀρσενικὸ παιδί – γιατί ἦταν ἔγκυος στὸν ἑνὰτο μῆνα –, ὁπότε ἐκείνη ἀπὸ τὴ χαρὰ της θά ἔκανε τὰ πάντα γιὰ νά φέρει σέ πέρας τὴν ὑπόθεσή τους.

Ἀφῆσαν τὴ Ρόδο καί σέ δέκα μέρες ἔφτασαν στήν Κωνσταντινούπολη. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης τοὺς δέχτηκε μέ ἀγάπη καί φιλοφροσύνη. Ὅταν τοῦ ἐξηγήσαν γιατί εἶχαν ἔρθει στήν πρωτεύουσα, ἐκεῖνος τοὺς συμβούλεψε νά ἐλπίζουν στὸ Θεό καί τοὺς ὑποσχέθηκε ὅτι θά μιλοῦσε γιὰ τὴν ὑπόθεσή τους στὸν κουβικουλάριο Ἀμάντιο. Ἔτσι κι ἔκανε. Δυὸ μέρες ἀργότερα, μέ τὴ μεσοδιάβηση τοῦ Ἀμάντιου, ἡ Εὐδοξία τοὺς δέχτηκε. Ἀφοῦ τοὺς ἄκουσε μέ εὐμένεια, τοὺς ὑποσχέθηκε νά ὑποστηρίξει στὸν αὐτοκράτορα σύζυγό της τὴν αἴτησή τους.

Ὁ Ἀρκάδιος, ὥστόσο, δέν συμφώνησε νά καταστραφῶν οἱ εἰδωλολατρικοὶ ναοὶ τῆς Γάζας. Πρότεινε, πάντως, νά ληφθοῦν κάποια ἄλλα ἡπιότερα μέτρα γιὰ τὸν περιορισμὸ τῶν εἰδωλολατρικῶν αὐθαιρεσιῶν. Ἡ Εὐδοξία, ἀνακοινώνοντας στοὺς δύο ἐπισκόπους τὴν ἄρνηση τοῦ αὐτοκράτορα, τοὺς βεβαίωσε ὅτι θά συνέχιζε τίς προσπάθειές της. Τότε ὁ ἅγιος Πορφύριος τῆς προανήγγειλε ὅτι θά γεννοῦσε γιό, πού θά γινόταν βασιλιάς. Ἐκείνη, ἀπὸ τὴ χαρὰ της, ὑποσχέθηκε ὅτι, ἂν γεννοῦσε γιό, θά ἔχτιζε χριστιανικὸ ναὸ στὸ κέντρο τῆς Γάζας.

Σέ λίγες μέρες ἡ βασίλισσα γέννησε πράγματι γιό πού ὀνομάστηκε Θεοδόσιος – ἦταν ὁ κατοπινὸς αὐτοκράτορας Θεοδόσιος Β' (408-450). Ὑστερα ἀπὸ ἑπτὰ ἡμέρες κάλεσε τοὺς δύο ἐπισκόπους, γιὰ νά εὐλογήσουν τὴν ἴδια καί τὸ παιδί της. Ὁ ἅγιος Πορφύριος τῆς εἶπε ὅτι τὴν προηγούμενη νύχτα τοῦ εἶχε ἀποκαλυφθεῖ

σέ ὄνειρο ἀπὸ τὸ Θεό ἡ αἴσια ἔκβαση τῆς ὑποθέσεώς τους. Ἡ βασίλισσα τοὺς συμβούλεψε νά γράψουν μίαν ἱκετήρια ἐπιστολὴ μέ ὅσα αἰτήματα ἤθελαν καί νά τὴν ἐπιδώσουν σ' ἐκεῖνον πού θά βάσταζε τὸ βρέφος κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς βαπτίσεώς του, λίγες μέρες ἀργότερα.

Πραγματικά, ὅταν βαπτίστηκε ὁ μικρὸς Θεοδόσιος καί βγῆκαν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν γιὰ νά πᾶνε στὸ παλάτι, τὸν νεοφώτιστο διάδοχο τὸν κρατοῦσε ἓνας λαμπροφορεμένος ἄρχοντας. Οἱ δύο ἐπίσκοποι, πού στέκονταν στὰ πρόθυρα τοῦ ναοῦ, τοῦ ἔδωσαν τὴν «ἱκεσίαν» τους, δηλαδή τὴν ἔγγραφη αἴτησή τους. Ὁ ἄρχοντας τὴν πῆρε καί ὄρισε, στὸ ὄνομα τοῦ παιδιοῦ, νά γίνει δεκτὴ, ὅπως τὸν εἶχε ὀρμηνέψει ἀπὸ πρὶν ἡ Εὐδοξία.

Ἀργότερα, στὸ παλάτι, καί ὁ αὐτοκράτορας συγκατένευσε, ἀφοῦ τὸν πῆρε πολὺ ἡ βασίλισσα.

Σέ δυὸ μέρες ὁ κυαίστωρ (= Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης), μέ βασιλικὴ ἐντολή, συνέταξε σχετικὸ αὐτοκρατορικὸ διάταγμα. Ἡ ἐκτέλεση τοῦ διατάγματος ἀνατέθηκε στὸν εὐσεβῆ Κυνήγιο, μέλος τοῦ ἀνακτορικοῦ συμβουλίου.

Οἱ δύο ἐπίσκοποι, ἀφοῦ γιόρτασαν τὸ Πάσχα τοῦ 402 στήν Κωνσταντινούπολη, ἐτοιμάστηκαν γιὰ τὴν ἀναχώρησή τους. Πρὶν φύγουν, τοὺς δέχτηκαν σέ ἀκρόαση τόσο ἡ Εὐδοξία ὅσο καί ὁ Ἀρκάδιος. Ἡ πρώτη ἔδωσε στὸν Πορφύριο πολλὰ χρήματα, γιὰ νά χτίσει στὸ κέντρο τῆς Γάζας μία μεγάλη ἐκκλησίαν· καί ὁ δεύτερος πρόσφερε σέ κάθε ἱεράρχη εἴκοσι λίτρες χρυσάφι. Τελικά, στίς 18 Ἀπριλίου, ἀναχώρησαν μέ πλοῖο γιὰ τὴ Γάζα. Λίγο ἀργότερα ἀναχώρησε καί ὁ Κυνήγιος ἀπὸ τὴν ξηρά.

Σέ πέντε μέρες ἔφτασαν στὴ Ρόδο. Θέλησαν νά ἐπισκεφθοῦν τὸν ἅγιο ἀναχωρητὴ Προκόπιο, μὰ ὁ καπετάνιος, πού ἦταν αἰρετικὸς Ἀρειανός, δέν δεχόταν νά καθυστερήσουν καθόλου, ἐπειδὴ ὁ ἄνεμος ἦταν κατὰλληλος γιὰ ταξίδι. Δυὸ μέρες ἀργότερα ξέσπασε ξαφνικὴ καταιγίδα καί ἡ θάλασσα φουρτούνιασε τόσο, πού τὸ πλοῖο κινδύνευε. Ἡ θαλασσοταραχὴ κράτησε ὡς τὴν ἐπόμενη νύχτα. Σέ μίαν στιγμή ὁ Πορφύριος ἀποκοιμήθηκε. Τότε ὁ ἀναχωρητὴς Προκόπιος ἐμφανίστηκε στὸν ὕπνο του καί τοῦ εἶπε ὅτι, γιὰ νά γαληνέψει ἡ θάλασσα, ἔπρεπε νά μεταστραφεῖ ἀπὸ τὴν αἵρεση τοῦ Ἀρείου ὁ καπετάνιος. Αὐτός, ὅταν τοῦ εἶπαν, πρόθυμα ἀρνήθηκε τὴν πλάνη του καί δέχτηκε τὴν ὀρθή πίστη. Ἀμέσως ἡ τρικυμία σταμάτησε. Τὸ πλοῖο συνέχισε τὸ ταξίδι του καί σέ τέσσερις μέρες, τὴν 1η Μαΐου τοῦ 402, ἔφτασε στὸ ἐπίνειο τῆς Γάζας, τὸν Μαΐουμᾶ.

Οἱ Χριστιανοί, μόλις ἔμαθαν πὼς ὁ ἐπίσκοπός τους ἐπέστρεψε, ἔτρεξαν νά τὸν ὑποδεχθοῦν μέ ψαλμωδίες, κρατώντας ἓνα Σταυρό. Συνοδεύοντας τὸν ἅγιο, μπῆκαν στήν πόλη. Στὴν τοποθεσίαν πού λεγόταν Σταυροδρόμι ἦταν στημένο ἓνα ἁγῆμα τῆς Ἀφροδίτης, πού τὸ τιμοῦσαν πολὺ οἱ ἀνύπαντρες εἰδωλολάτρισσες, γιατί τάχα ἡ θεὰ τοὺς φανέρωνε μέ ὄνειρα ποιὸν θά παντρεύονταν. Ὁ δαίμονας πού κατοικοῦσε στὸ ἁγῆμα τῆς Ἀφροδίτης, βλέποντας τὸ Σταυρὸ νά πηγαίνει μπροστά ἀπὸ τὴ συνοδείαν, ἔφυγε ἔντρομος. Ἀμέσως τὸ ἁγῆμα ἔσπασε σέ κομμάτια, φονεύοντας ἓναν εἰδωλολάτρη καί τραυματίζοντας ἓναν ἄλλο, πού στέκονταν ἐκεῖ καί περιγελοῦσαν τοὺς Χριστιανούς. Τότε πολλοὶ εἰδωλολάτρες, βλέποντας τὸ θαυμαστὸ γεγονός, πίστεψαν στὸ Χριστό. Δυὸ μέρες ἀργότερα ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης ἔφυγε ἀπὸ τὴ Γάζα καί ἐπέστρεψε στήν Καισάρεια.

Ὑστερ' ἀπὸ δέκα μέρες ἔφτασε καί ὁ Κυνήγιος μέ μεγάλη συνοδείαν στρατιωτῶν. Ἀφοῦ συγκέντρωσε τοὺς κατοίκους τῆς πόλης, τοὺς ἀνακοίνωσε τὸ βασιλικὸ διάταγμα γιὰ τὴν καταστροφὴ τῶν εἰδωλολατρικῶν ναῶν. Ὅχτὼ ναοὶ ὑπῆρχαν τότε στὴ Γάζα: τοῦ Ἠλίου, τῆς Ἀφροδίτης, τοῦ Ἀπόλλωνα, τῆς Περσεφόνης, τῆς Ἑκάτης, τῶν Ἡρώων, τῆς Τύχης καί τοῦ Δία (τὸ Μαρνεῖο). Μόλις, λοιπόν, οἱ στρατιῶτες πῆραν ἐντολή, κατεϋθύνθηκαν μαζί μέ τοὺς Χριστιανούς στοὺς ναοὺς, γιὰ νά τοὺς γκρεμίσουν. Πρῶτα στράφηκαν στὸ περίφημο Μαρνεῖο. Ἀλλὰ οἱ ἱερεῖς τοῦ ναοῦ εἶχαν προλάβει νά φράξουν ἀπὸ μέσα τίς θύρες του μέ μεγάλες πέτρες. Ἔτσι οἱ στρατιῶτες δέν μπόρεσαν νά μποῦν. Ὁρμησαν τότε στοὺς ὑπόλοιπους ναοὺς, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἄλλους κατεδάφισαν καί ἄλλους ἔκαψαν, ἀφοῦ πρῶτα ἄρπαξαν τὰ πολύτιμα σκεύη τους. Ὁ ἅγιος Πορφύριος, πάντως, εἶχε ἀπαγορεύσει μέ ποινὴ ἀναθεματισμοῦ τὴ ληλησία στοὺς Χριστιανούς, γι' αὐτὸ καί κανένας τους δέν ἄρπαξε τίποτα.

Ἡ καταστροφὴ τῶν ναῶν κράτησε δέκα μέρες. Ὑστερα ἔκαναν σύσκεψη γιὰ τὸ πὼς θά κατέστρεφαν καί τὸ Μαρνεῖο. Ἐπειδὴ δέν μπορούσαν νά καταλήξουν σέ κάποια ἀπόφαση, ὁ ἅγιος ἱεράρχης πρόσταξε νά νηστεύουν καί νά προσευχηθοῦν μίαν ὁλόκληρη μέρα, γιὰ νά τοὺς ἀποκαλύψει ὁ Θεός πὼς νά ἐνεργήσουν. Αὐτό, λοιπόν, ἔκαναν στίς 24 Μαΐου τοῦ 402. Τὸ βράδυ συνάχθηκαν γιὰ τὴ θείαν Λειτουργίαν. Τὴν ὥρα τοῦ

Μυστηρίου ένα έφτάχρονο παιδί, πού στεκόταν μαζί με τη μητέρα του, άρχισε ξαφνικά νά φωνάζει στή συριακή γλώσσα: “Νά κάψετε τό ναό, γιατί πολλή φοβερά έχουν γίνει σ’ αυτόν, καί μάλιστα άνθρωποθυσίες. Καί άφοϋ τόν κάψετε, νά χτίσετε εκεί άγία έκκλησία. Σας έξορκίζω ένώπιον τοϋ Θεοϋ νά μήν πράξετε διαφορετικά, γιατί δέν είμαι εγώ αυτός πού μιλάει, άλλα ό Χριστός πού βρίσκεται μέσα μου”. Μετά τήν απόλυση, ό άγιος κάλεσε τό παιδί μαζί με τήν μητέρα του στό έπισκοπεϊό, όπου τό πίεσε νά μαρτυρήσει ποιός τοϋ υπέδειξε νά πεί όσα είπε τήν ώρα τής Λειτουργίας. Τό παιδί σώπανε, μοιλονότι τό απείλησε με τιμωρία, σέ μία στιγμή, όμως, ξαναμίλησε –στό έλληνικά τώρα, γλώσσα πού άγνοούσε– καί επανέλαβε όσα είχε πεί καί στήν σύναξη τών πιστών. Ό έπίσκοπος καί οί άλλοι Χριστιανοί, πού βρίσκονταν εκεί, θαύμασαν. Έτσι, τό άλλο πρωί, ό Κυνήγιος καί οί άνδρες του έβαλαν φωτιά στό Μαρνεϊό καί τό έκαψαν. “Υστερα έκαναν έρευνα καί στά σπίτια τών ειδωλοπατρών, παραδίδοντας στίς φλόγες όσα είδωλα καί μαγικά βιβλία έβρισκαν. Τότε πολλοί ειδωλοπάτρες προσέρχονταν στή χριστιανική πίστη. Ό άγιος Πορφύριος τούς κατηκούσε καί τούς βάπτιζε.

Άφοϋ, λοιπόν, κάνκε τό Μαρνεϊό καί ήσύχασε ή πόλη, ό σεπτός έπίσκοπος καί ό φιλόχριστος λαός αποφάσισαν νά χτίσουν τήν έκκλησία, γιά τήν όποία ή βασίλισσα Εϋδοξία είχε προσφέρει χρήματα. Η έκκλησία θά χτιζόταν στή θέση πού βρισκόταν τό Μαρνεϊό. Ένω καθαριζόταν ό καμμένος τόπος, κατέφτασε ένας μάγιστρος με γράμμα τής βασίλισσας, ή όποία έστελνε καί τό σχέδιο τοϋ ναοϋ. Στο γράμμα της πληροφοροϋσε τόν άγιο ότι θά έστελνε πολϋτιμους κίονες καί μάρμαρα.

Έπειτα από λίγο καιρό ό έπίσκοπος παρήγγειλε νά συγκεντρωθοϋν οί Χριστιανοί με άξίνες καί φτυάρια. Με τήν προστασία τών στρατιωτών, έκαναν λιτανεία ως τό καμμένο Μαρνεϊό. Όταν έφτασαν εκεί, ό αρχιτέκτονας Ρουφίνος, άνθρωπος πιστός από τήν Άντιόχεια, καλεσμένος από τόν άγιο, χάραξε τή θέση τής έκκλησίας σύμφωνα με τό σχέδιο πού είχε στείλει ή βασίλισσα. “Υστερα οί Χριστιανοί άρχισαν με ένθουσιασμό νά σκάβουν τά θεμέλια. Σέ λίγες μέρες όλοκληρώσαν τήν εργασία. Με επικεφαλής τόν ποιμενάρχη τους, κουβάλησαν πελώριες πέτρες από τό λόφο Άλδιδώμα καί τίς έριξαν στά θεμέλια.

Τότε έγινε ένα μεγάλο θαϋμα. Τρία παιδιά, έξι - έπτά χρονών, έπεσαν μέσα σ’ ένα βαθύ πηγάδι, πού βρισκό-

ταν σ’ εκείνο τόν τόπο. Μόλις τό έμαθε ό άγιος, προσευχήθηκε θερμά στόν Κύριο καί είπε σ’ ένα Χριστιανό νά κατέβει με σκοινί στό πηγάδι. Όταν εκείνος κατέβηκε, βρήκε τά παιδιά καθισμένα σέ μία πλατεία πέτρα, νά συζητοϋν χαρούμενα. Φώναξε τότε δυνατά ότι τά παιδιά ήταν ζωντανά, καί τοϋ έριξαν ένα μεγάλο καλήθι. Τά έβαλε μέσα, καί τά τράβηξαν επάνω. Μόλις τά έβγαλαν, αντίκρισαν ένα έξαίσιο θαϋμα: Τά παιδιά όχι μόνο δέν ήταν διόλου τραυματισμένα, άλλα είχαν από έναν κόκκινο σταυρό τυπωμένο στά σώματά τους –τό πρώτο στό μέτωπό του, τό δεύτερο στό δεξί του χέρι καί τό τρίτο στό δεξιό του ώμο.

Όλοι θαύμασαν καί άπόρησαν, πολλοί μάλιστα ειδωλοπάτρες, πού είδαν τό θαϋμα –γιατί οί σταυροί διατηρήθηκαν γιά άρκετό διάστημα στά παιδικά σώματα–, πίστεψαν στό Χριστό.

Τό χτίσιμο τής έκκλησίας προχώρησε γρήγορα καί ό άγιος Πορφύριος πλήρωνε πλούσια τούς εργάτες από τά βασιλικά χρήματα. Τόν επόμενο χρόνο (403) ή βασίλισσα έστειλε 32 ωραίους κίονες από μάρμαρο Καρύστου γιά τόν οίκο τοϋ Θεοϋ.

Εκείνο τόν καιρό ήρθε στή Γάζα από τήν Άντιόχεια κάποια γυναίκα, πού λεγόταν Ιουλία καί άνήκε στήν αίρεση τοϋ Μανιχαϊσμοϋ, μιās διαρκικής θρησκείας με ίδρυτή τόν Πέρση Μάνη ή Μανιχαϊό (216-277). Ό Μανιχαϊσμός ήταν ένα κράμα στοιχείων τοϋ Ζωροαστρισμοϋ, τοϋ Βουδισμού, τοϋ Γνωστικισμού καί τοϋ Χριστιανισμού. Η Ιουλία, λοιπόν, προσπάθησε νά προσελκύσει στή θρησκεία της τούς νεοφώτιστους καί άσερέωτους άκόμα στήν πίστη Χριστιανούς, τόσο με διδασκαλία όσο καί με τήν προσφορά χρημάτων. Κατόρθωσε, πραγματικά, νά παρασύρει μερικούς. Όταν τό έμαθε ό άγιος, τήν κάλεσε καί τή ρώτησε από ποϋ ήταν καί τί πίστευε. Εκείνη όμολόγησε πώς ήταν Άντιοχινή καί Μανιχαία. Όταν ό έπίσκοπος τής ζήτησε νά αποκηρύξει τήν κακοδοξία της, εκείνη τοϋ πρότεινε νά κάνουν διάλογο καί είτε νά τήν πείσει είτε νά πεισθεί. Ό άγιος δέχτηκε. Συμφώνησαν, λοιπόν νά συναντηθοϋν καί νά συζητήσουν τήν άλλη μέρα.

Η Ιουλία ήρθε με δύο άνδρες καί δύο γυναίκες, όλους νέους καί ωραίους άλλα πολϋ ωχρούς. Ό άγιος κρατούσε τό ιερό Εϋαγγέλιο καί είχε κοντά του μερικούς εϋλαβείς κληρικούς καί λαϊκούς. Τήν παρότρυνε νά εκθέσει τήν πίστη της. Άρχισε τότε ένας διάλογος μεταξύ τους, πού κράτησε πάρα πολλές ώρες καί απέδειξε τή θεία σοφία τοϋ Πορφυρίου, από τή μία, καί τήν

πλήνη τής Ιουλίας, από τήν άλλη. Στο τέλος ό ιεράρχης, άγανακτισμένος από τά βλάσφημα κατά τοϋ άλληθινοϋ Θεοϋ λόγια της Μανιχαίας, αναφώνησε: «Ό Θεός, πού δημιούργησε τό σύμπαν, νά πατάξει τή γλώσσα σου καί νά φιμώσει τό στόμα σου, γιά νά μή λαλήϊ δύσφημα». Άμέσως ή Ιουλία άρχισε νά τρέμει. Τό πρόσωπό της άλλοιωθήκε. Γιά άρκετή ώρα έμεινε άφωνη καί άκίνητη, με τά μάτια όρθάνοιχτα καί καρφωμένα στόν άγιο. “Υστερα ξεψύχησε. Οί σύντροφοι καί οί συντρόφισσές της έπεσαν στά πόδια τοϋ Πορφυρίου, όμολογώντας τήν πλήνη τους καί ζητώντας συχώρηση. Τήν ίδια ώρα άναθεμάτισαν τόν Μάνη, κατηχήθηκαν από τόν έπίσκοπο καί βαπτίστηκαν. Πολλοί άλλοι άλλόδοξοι τούς μιμήθηκαν.

Σέ πέντε χρόνια όλοκληρώθηκε ή άνέγερση τής μεγάλης έκκλησίας, πού όνομάστηκε Εϋδοξιανή προς τιμήν τής βασίλισσας. Ό άγιος ιεράρχης τέλεσε με λαμπρότητα τά εγκαίνια τήν ήμέρα τοϋ Πάσχα. Η γιορτή κράτησε όχτώ ήμέρες (14-21 Άπριλίου 407).

Μετά τά εγκαίνια, ό μακάριος Πορφύριος όρισε νά δίνονται σέ κάθε ξένον, πού θά έρχόταν στήν πόλη, τά έξοδα μιās ήμέρας. Επιπλέον σέ κάθε φτωχό, ξένο ή ντόπιο, χορηγοϋσε από έξι όβολούς τήν ήμέρα, εκτός απ’ όσα έδινε ό ίδιος σ’ εκείνους πού τοϋ ζητοϋσαν βοήθεια, χρήματα ή ένδύματα. Τή Μεγάλη Σαρακοστή, μάλιστα, έδινε σέ κάθε φτωχό από δέκα όβολούς.

Οί ειδωλοπάτρες, στό μεταξύ, όσο έβλεπαν νά προκόβει ό Χριστιανισμός, τόσο εξαγριώνονταν καί ζητοϋσαν εύκαιρία νά κακοποιήσουν τούς Χριστιανούς καί, προπάντων, τόν ποιμένα τους Πορφύριο.

Κάποτε, λοιπόν, δημιουργήθηκε μία διαμάχη γιά κτήματα άνάμεσα στόν οικονόμο τής έκκλησίας καί στόν ειδωλοπάτρη άρχοντα Σάμπυχο. Ό εϋσεβής Βαρωχās, βλέποντας τόν Σάμπυχο νά βρίζει τόν οικονόμο, έσπευσε νά υπερασπιστεί τόν πνευματικό άδελφό του. Άκούγοντας τίς φωνές άλλοι ειδωλοπάτρες, όρμησαν έναντίον τοϋ οικονόμου καί τοϋ Βαρωχās. Η διαμάχη δέν άργησε νά έξελιχθεί σέ γενική άναμέτρηση Χριστιανών καί ειδωλοπατρών. Οί τελευταίοι, παίρνοντας ρόπαλα καί ξίφη, σκότωσαν επτά Χριστιανούς καί τραυμάτισαν πολλούς άλλους. Στή συνέχεια στράφηκαν έξαλλοι έναντίον τοϋ έπισκοπεϊοϋ, γιά νά θανατώσουν τόν Πορφύριο. Ό άγιος, ειδοποιημένος εγκαίρα, διέφυγε μαζί με τόν διάκονο Μάρκο από τήν ταρατσα. Οί μανιασμένοι ειδωλοπάτρες έσπασαν τίς πόρτες τοϋ οικήματος καί μπήκαν μέσα. Μή βρίσκοντας τόν έπίσκοπο,

άρπαξαν ό,τι βρήκαν κι έφυγαν.

Στό μεταξύ οί δυο φυγάδες, πηδώντας από ταρατσα σέ ταρατσα, συνάντησαν ένα δεκατετράχρονο κορίτσι, τή Σαλαφθά, πού ήταν όρφανή από γονείς κι έμενε με τήν ανήμπορη γιαγιά της. Η Σαλαφθά, πού ήταν ειδωλοπάτρισσα άλλα επιθυμούσε από καιρό νά γίνει Χριστιανή, έκρυψε καί φρόντισε γιά δυο μέρες τόν έπίσκοπο καί τόν διάκονό του.

Όταν ή ταραχή στήν πόλη καταλάγιασε, ό Πορφύριος καί ό Μάρκος βγήκαν από τήν κρυψώνα τους καί γύρισαν στό λεηλατημένο έπισκοπεϊό. Εκεί βρήκαν τόν Βαρωχās, πεσμένο κάτω, νά βρίσκεται στά τελευταία του από τά πολλά χτυπήματα τών ειδωλοπατρών.

“Υστερ’ από λίγες μέρες ό ύπατικός Κλήρος έστειλε έναν κομενταρήσιο με πολλούς άνδρες, πού αποκατέστησαν τήν τάξη στή Γάζα, τιμωρώντας παραδειγματικά τούς πρωταίτιους τών ταραχών. Τότε ό άγιος έστειλε τόν Μάρκο νά φωνάξει τή Σαλαφθά. Η κοπέλα κατέφτασε στό έπισκοπεϊό με μία θεία της, πού κι εκείνη επιθυμούσε νά γίνει Χριστιανή. Ό έπίσκοπος πρόσταξε τόν οικονόμο τής έκκλησίας νά τούς δώσει χρηματική βοήθεια καί τόν πρεσβύτερο Τιμόθεο νά τίς κατηχήσει καί τίς βαπτίσει. Έτσι κι έγινε. Μαζί τους κατηχήθηκε καί βαπτίστηκε, επίσης, ή γιαγιά τής Σαλαφθά.

Μετά τή βάπτισή, ό άγιος Πορφύριος κάλεσε τήν κόρη καί τής πρότεινε νά παντρευτεί έναν σεμνό νέο. Εκείνη, όμως, προτίμησε ν’ αφιερωθεί όλοκληρωτικά στό Χριστό. Καθώς, μάλιστα, συνέβη ν’ αποβιώσει τίς ήμέρες εκείνες ή γιαγιά της, ή Σαλαφθά πήρε από τά χέρια τοϋ άγίου τό μοναχικό σχήμα καί έζησε τό υπόλοιπο τοϋ βίου της με θαυμαστή άσκητικότητα.

Λίγα χρόνια αργότερα, στίς 26 Φεβρουαρίου τοϋ 420, κοιμήθηκε ειρηνικά καί ό άγιος Πορφύριος, άφοϋ διετέλεσε έπίσκοπος τής Γάζας γιά 24 χρόνια, 11 μήνες καί 8 ήμέρες.

(Ηλία Βουλγαράκη, “Αγ. Πορφύριος ό ιεραπόστολος, έκδ. Άποστολικής Διακονίας, Άθήναι 1976.

Μάρκου Διακόνου, Βίος Αγ. Πορφυρίου έπισκόπου Γάζης, Εισαγωγή - μετάφραση - σχόλια: Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας [Πορφύριος μον. Σιμωνοπετρίτης], έκδ. Ζήτρος, Θεσσαλονίκη 2003)

Μ. Σ. Π

Ἑρώτηση:

Μπορεῖ νά ὑπηρεῖται μία Ὁρθόδοξη ἱεραποστολή σέ περιοχές, ὅπου δροῦν ἢ ἀνήκουν σέ ἄλλες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες ἢ Χριστιανικές ὁμολογίες;

Ἀπάντηση:

Τό ἐρώτημα αὐτό εἶναι καί ἀπλό, ἀλλὰ καί σύνθετο.

Ἄν σέ ἓνα τόπο, σέ ἓνα κράτος ἢ σέ μία πόλη, δρᾷ μία μή Ὁρθόδοξη Χριστιανική “Ἐκκλησία” ἢ ὁμολογία, ἐκεῖ εἶναι δυνατόν καί μία Ὁρθόδοξη ἱεραποστολή νά εὐαγγελίζεται καί νά διακονεῖ, χωρίς νά ἔρχεται σέ κάποια συμφωνία ἢ συνεργασία σχετικά μέ τό ἱεραποστολικό της ἔργο. Τό ἔργο της αὐτό μπορεῖ νά τό ἐπιτελεῖ ἀνεξάρτητα, ἀπαλλοτρίωμένη ἀπό κάθε ξένη ἐπιρροή, τουλάχιστον (βεβαίως) ὅσο καιρό ἡ μή Ὁρθόδοξη ἱεραποστολή καί ὁμολογία δέν εἶναι ἐνωμένη μέ τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία βάσει τῆς αὐθεντικῆς ἐκκλησιαστικῆς Παραδόσεως (Ἁγίας Γραφῆς καί ἀποφάσεων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων). Φυσικά αὐτό δέν συνεπάγεται καμία ἐχθρική στάση ἢ συμπεριφορά.

Τό πρόβλημα καθίσταται πιό σύνθετο, ὅταν στόν ἴδιο χώρο βρίσκεται καί μία ἄλλη Ὁρθόδοξη (π.χ. ἐλληνική, ρωσική ἢ σερβική) ἱεραποστολή. Ἐκεῖ δέν εἶναι λογικό, οὔτε χριστιανικό, οὔτε κανονικό νά ἀγνοοῦν, οὔτε πολύ περισσότερο νά “ἀντιμάχονται” ἡ μία ἱεραποστολή τήν ἄλλη.

Ἀντιθέτως εἶναι ὑποχρεωμένες νά συνεργάζονται καί νά συνδιακονοῦν μέ βάση τό λόγον τοῦ Θεοῦ, τήν ἀλήθεια καί τήν ἀγάπη, τίς ἐντολές τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τοὺς ἱεροὺς κανόνες τῆς Ἐκκλησίας. Καί αὐτοί οἱ θεῖοι κανόνες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων τῆς Ἐκκλησίας καθορίζουν καί προδιαγράφουν τόν τρόπο αὐτοῦ τῆς ἱεραποστολικῆς διακονίας. Τέτοιοι κανόνες μεταξύ πολλῶν ἄλλων εἶναι καί οἱ ἡ' τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἡ' τῆς Γ', ιβ' καί ιγ' τῆς Δ', κε' τῆς Πενθέκτης, ι' τῆς Ζ' κ.ἄ.

Ἐπίσης οἱ ἱεροὶ κανόνες (π.χ. γ' τῆς Β', κη' τῆς Δ' καί ἱστ' τῆς Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου) ἔχουν ὀρίσει καί ἔχουν ἀναδείξει ὠρισμένους Πατριαρχικούς Θρόνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τήν εὐθύνη γιά τό συντονισμό αὐτοῦ τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου. Ἔτσι π.χ. γιά τήν Ἀσία ἔχει ὀριστεῖ τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως καί γιά τήν Ἀφρική ἔχει ὀριστεῖ τό Ὁρθόδοξο Πατριαρχεῖο τῆς Ἀλεξανδρείας, κάτω ἀπό τήν καθοδήγηση καί τίς κατευθύνσεις τῶν ὁποίων εἶναι ὑποχρεωμένες ὅλες οἱ Ὁρθόδοξες Χριστιανικές ἱεραποστολές στίς Ἡπείρους αὐτές νά συντονίζονται, νά συνεννοοῦνται καί νά συνεργάζονται.

Αὐτό ἰσχύει καί γιά ὅλες τίς Ὁρθόδοξες Χριστιανικές ἱεραποστολικές κινήσεις καί ἐνώσεις πού ὑπάρχουν καί ἐργάζονται στοὺς χώρους αὐτοῦς.

Ἀλλήλως θά ὑπάρχει διάσταση μεταξύ τους καί διάσπαση τοῦ ἔργου τους. Ἀντί νά προσελκύουν τοὺς λαοὺς τῶν περιοχῶν αὐτῶν στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μέ τήν ἐνότητά τους θά τοὺς ἀπωθοῦν. Ποτέ δέν πρέπει οἱ ἱεραπόστολοι νά λησμονοῦν τή συγκινητική ἀρχιερατική προσευχή τοῦ Κυρίου πρὸς τόν Πατέρα Του λίγο πρὸ τοῦ σταυρικοῦ Του θανάτου, ὅπου Τόν παρακαλοῦσε, “ἵνα πάντες ἐν ὧσιν... ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ” (Ἰω. 17,21).

Ἀλλήλως, ἀντί νά ὠφελοῦν τοὺς λαοὺς αὐτοῦς, θά τοὺς σκανδαλίζουν καί θά τοὺς ζημιώνουν. Μέ ἀποτέλεσμα τόν κίνδυνο τῆς ἀπωλείας καί τῶν ἰθαγενῶν τῶν χωρῶν αὐτῶν, ἀλλὰ καί τῶν ἱεραποστολῶν καί τῶν ἰδίων τῶν ἱεραποστολῶν.

Παναγιώτης Ἱ. Μποῦμης

«τῶν δέ μαθητῶν καθὼς νῦν ποιεῖτό τις ὥρισαν ἕκαστος

αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς... ἀδελφοῖς»

Ἀπὸ 1-10-2005 ἕως 31-12-2005 προσεφέρθηκαν στὸ Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τὰ παρακάτω χρηματικά ποσὰ γιά τό ἱεραποστολικό ἔργο ἀπὸ τοὺς:

Ἀβραμίδου Σ. 10 • Ἀγαθαγγέλου Β. 100 • Ἀγαθοκλήους Α. 17 • Ἀγγελόπουλο Κ. 50 • Ἀγγελόπουλο Σ. 200 • Ἀγγέλου Σ. 50 • Ἀγιοσοφίτου Ν. 20 • Ἀγιοστρατίτη Δ. 30 • Ἀγοραστόπουλο Δ. 20 • Ἀγρέβη Δ. 50 • Ἀνδόνη Α. 90 • Ἀθανασοπούλου Π. 50 • Ἀθανασιάδου Α. 10 • Ἀθανασιάδου Δ. 700 • Ἀθανασίου Γ. 10 • Ἀθανασόπουλο Κ. 15 • Ἀϊβαλῆ Ε. 30 • Ἀκριβοπούλου Μ. 30 • Ἀκριδᾶ Θ. 20 • Ἀλεβιζόπουλο Δ. 50 • Ἀλεξάκη Μ. 70 • Ἀλεξανδράτο Γ. 200 • Ἀλεξανδρόπουλο Δ. 200 • Ἀλεξάνδρου Ἰ. 60 • Ἀλεξοπούλου Α. 60 • Ἀλητρά Δ. 30 • Ἀλικάκο Γ. 120 • Ἀλημπράντη Β. 60 • Ἀληφραγκῆ Χ. 50 • Ἀμοργιανιώτη Φ. 50 • Ἀναγνωστάκη Ἰ. 5 • Ἀναγνωστόπουλο Π. 15 • Ἀναγνωστοπούλου Ε. 600 • Ἀναγνωστοπούλου - Ρετσίλη Σ. 350 • Ἀναστασάκη Α. 100 • Ἀναστασάκη Ἰ. 330 • Ἀναστασάκη Κ. 60 • Ἀναστασίου Ζ. 50 • Ἀναγνωστοπούλου Ι. 45,90 • Ἀνδρεάδης Α. 50 • Ἀνδρεάδης Ν. 10 • Ἀνδριανοῦ Χ. 50 • Ἀνδριώτη Ε. 30 • Ἀνδρουλάκη Ε. 10 • Ἀνετάκη Μ. 20 • Ἀντέλη - Τσιόλη Π. 50 • Ἀντωνάκοπουλο Ἰ. 100 • Ἀντωνιάδου Α. 100 • Ἀντωνίου Ἰ. 50 • Ἀντωνίου Π. 10 • Ἀντωνόπουλο Α. 500 • Ἀντωνόπουλο Ἰ. 300 • Ἀντωνοπούλου Ε. 15 • Ἀντωνοπούλου Ε. 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 6065) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4719, 6493) 70 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4455) 600 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 6591) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4721) 300 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5306) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5592) 1.030 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5398) 600 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5527) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε.

5543, 5544, 5673) 150 • Ἀνώνυμο (Δ.Ε.Π. 0299) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5920) 160 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 6597) 35 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5718) 50 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 2856) 10 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4470) 9.000 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5164, 6039) 120 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 6045) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4789, 5922) 300 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4752) 70 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5006, 5840) 150 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 6014) 200 • Ἀνώνυμο (Δ.Ε.Π. 0285) 20 • Ἀνώνυμο (Δ.Ε.Π. 0292) 10 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4469) 9.000 • Ἀνώνυμο (Δ.Ε.Π. 0281) 10 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5489) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5784) 800 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5634) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5577) 150 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4460, 5180) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3982) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2778) 40 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5477) 60 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 6050) 300 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 6058) 1.000 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 2604) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5361) 500 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5353) 400 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5160, 5397, 6156) 360 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5157, 6063) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5677) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2787) 15 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3134) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3405) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3172) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1415) 30 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 2463) 20 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 2468) 20 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 2473) 20 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 2479) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 572) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 571) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 985) 100 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 2515) 1.000 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3984) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4005) 5 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1579) 220 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 2671) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5997) 20 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 2693) 105 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4625) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 6015) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 6034) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 6075) 50 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 2603) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5045) 100 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 2625) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5159) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5161) 30 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 2657) 10 •

Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4454) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5172) 5 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5579) 150 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5173) 10 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5660) 600 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 6040) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 6041) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 6043) 150 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 6044) 400 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 6046) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 6047) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 6048) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 6049) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5726) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5283) 500 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5293) 15 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5314) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5768) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5354) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5774) 500 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 2701) 15 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5360) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3737) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3831) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 804) 150 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 715) 90 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 346, 2423) 225,87 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1762, 3894) 300 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3874) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 739) 160 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3082) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1764, 3121) 110 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 594) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3873) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 679) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 662) 120 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1143) 1.000 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2850) 10 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 555) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4070) 9.000 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1141, 1142, 3517, 3518) 48.000 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3986) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1720) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1888) 10 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 5821) 150 • Ἀπέργη Α. 10 • Ἀποστολάκη Ε. 20 • Ἀποστολίδου Ε. 200 • Ἀποστόλου Β. 50 • Ἀποστόλου Α. 25 • Ἀποστόλου Χ. 30 • Ἀρβανιτάκη Α. 50 • Ἀρβανιτίδου Α. 150 • Ἀργυράκη Χ. 100 • Ἀργυριάδου Β. 110 • Ἀργυρίου Χ. 10 • Ἀριστοτέλους Α. 11,60 • Ἀρμακόλη Ἰ. 20 • Ἀρμένακα Ἰ. 20 • Ἀσημακόπουλο Ἰ. 10 • Ἀσημακόπουλο Ἰ. 50 • Ἀσημακόπουλο Α. 5 • Ἀσιώτη Γ. 35 • Ἀστρέχα Ν. 20 • Ἀτματζίδης Α. 20 • Αὐγερινό Μ. 100 • Αὐγουστίνου Ν. 80 • Ἀψοῦρη Κ. 5 • Βάθη

Σ. 10 • Βαιζόγληου Δ. 150 • Βαινᾶ Γ. 90 • Βακαδάρη 'Ι. 130 • Βακαλιόπουλο Χ. 160 • Βαηθλιανάτο Σ. 70 • Βαηλωμένου Β. 50 • Βαρβαρέσου Μ. 10 • Βαρδίκου Φ. 50 • Βάρη Β. 5 • Βασιλειάδη 'Ε. 40 • Βασιλειά-δη Π. 20 • Βασιλειάδου 'Α. 40 • Βασιλείου Κ. 120 • Βασιλικό Π. 15 • Βασιλόπουλο Δ. 10 • Βασιλοπούλου Β. 200 • Βασιλο-πούλου 'Ι. 120 • Βασιλοπούλου Σ. 270 • Βατάβαλη 'Α. 15 • Βαφειάδη Β. 20 • Βα-χαδούρη Δ. 150 • Βαχλᾶ Θ. 30 • Βελέντζα Π. 20 • Βεληθασάκη Γ. 50 • Βελούδιο 'Ε. 20 • Βενιέρη 'Α. 30 • Βεργόπουλο 'Ι. 20 • Βέττα Γ. 20 • Βιταλιώτου 'Α. 270 • Βιτωρά-του 'Α. 100 • Βλαχιώτη Β. 100 • Βλάχο Δ. 100 • Βλάχο Κ. 35 • Βλαχόπουλο Π. 50 • Βλάχου 'Α. 10 • Βλήτσα Ν. 20 • Βλήτσα Ξ. 110 • Βογιατζῆ Π. 190 • Βογιατζιδάκη Μ. 110 • Βοιβόντα Β. 30 • Βολονάκη 'Ε. 90 • Βολονάκη Μ. 8 • Βουδριά 'Α. 30 • Βου-ζαῖη Θ. 20 • Βούλκα Π. 100 • Βουκυκλή-ρη Σ. 100 • Βουσουρά 'Ε. 20 • Βουτετάκη Γ. 400 • Βρέλλη 'Ε. 100 • Βρόντου Μ. 10 • Βυτανιώτη 'Α. 30 • Γαλανίτσα Μ. 100 • Γαητισιώτη Κ. 30 • Γανώτη Κ. 100 • Γαρδέ-λη 'Ε. 20 • Γαρδικη 'Α. 40 • Γελαδάρη 'Α. 30 • Γέμελου Μ. 20 • Γεννατᾶ Μ. 200 • Γε-ρασίμου Γ. 50 • Γερεμτζέ Ζ. 25 • Γερο-γιώργη 'Α. 50 • Γερομόσχου 'Ε. 14 • Γε-ωργακοπούλου 'Α. 30 • Γεωργανᾶ 'Α. 50 • Γεωργαράκη 'Α. 10 • Γεωργάτου 'Ε. 10 • Γεωργιάδη Κ. 30 • Γεωργιάδη Ν. 20 • Γε-ωργιάδη Φ. 20 • Γεωργιάδου Κ. 120 • Γε-ωργιάδη Κ. 20 • Γεωργίου 'Ε. 20 • Γεωργί-ου Θ. 30 • Γεωργόπουλο Δ. 20 • Γεωργο-πούλου Π. 290 • Γεωργοπούλου 'Α. 10 • Γεωργοτᾶ Μ. 360 • Γεωργουῖα 'Α. 10 • Γεωργοῦλη 'Ο. 200 • Γηρέα Σ. 40 • Γιάκο Δ. 40 • Γιαννακάκου Β. 240 • Γιαννάκη Γ. 10 • Γιαννακόπουλο 'Α. 30 • Γιαννακο-πούλου 'Ε. 50 • Γιαννέλου 'Η. 30 • Γιαν-νόπουλο Δ. 20 • Γιαννοπούλου 'Ε. 50 • Γιαννοπούλου Κ. 100 • Γιαννοπούλου Μ. 110 • Γιαννουδάκη 'Α. 50 • Γιάπρο Χ. 200 • Γαρμενίτη Μ. 100 • Γκανασούλη Τ. 178 • Γκατζώρη Β. 50 • Γκίνη 'Ε. 30 • Γκιουζέ-λη 'Ε. 10 • Γκιουρτζιάν Γ. 100 • Γκιουρ-τζιάν Μ. 115 • Γκόγκα Μ. 10 • Γκούτρα Δ. 10 • Γκραικιώτου 'Ε. 10 • Γουλάκο Β. 30 • Γραμματικού 20 • Γραμματικού 'Α. 50 • Γραμματικού Σ. 100 • Γραμματικού - Πουλή 'Ε. 30 • Γραμμένου 'Α. 100 • Γραμ-μουσιάνου Π. 10 • Γρηγορίου 'Ι. 50 • Γρί-βα Β. 60 • Γρίβα Μ. 10 • Γριτσόπουλο Γ. 20 • Γρυδάκη Σ. 20 • Γυαλιστρά Δ. 200 • Δαβλάν Σ. 90 • Δαβάνο Ν. 10 • Δαβου-δάνη Θ. 170 • Δαγδιδήλη Β. 20 • Δαδα-

καρίδου 'Ε. 200 • Δαρμασκνοῦ Μ. 20 • Δανέζη Γ. 50 • Δάρρα Σ. 20 • Δασκαλήκη Θ. 35 • Δέδε 'Ε. 15 • Δέδε Ν. 50 • Δελα-τόλη Θ. 70 • Δεληγιάννη Δ. 20 • Δελή-μπαση 'Ε. 70 • Δελήη Δ. 10 • Δεμελή Θ. 20 • Δεμενόπουλο Κ. 100 • Δεμεσιή 100 • Δημ. Σχ. 34ο 'Ηρακλείου 85 • Δημακό-πουλο 'Ι. 10 • Δημακόπουλο Χ. 30 • Δη-μαράτου 'Ο. 30 • Δημητρακοπούλου 'Ι. 20 • Δημητρακούδη Μ. 150 • Δημητριά-δου 'Α. 500 • Δημητριάδου 'Ε. 25 • Δημη-τρίου 'Α. 20 • Δημητρίου Ν. 35 • Δημη-τροπούλου Μ. 20 • Δημητρούκα Γ. 5 • Δήμου Γ. 50 • Διακαναστάση 'Α. 80 • Δια-κομανώλη Θ. 20 • Διακόπουλο Γ. 200 • Διαμαντάκη Μ. 20 • Διαμάντη Κ. 30 • Δια-μαντίδου Β. 30 • Διαμαντοπούλου 'Ε. 100 • Διάφα 'Α. 100 • Δίξελο Θ. 100 • Διονά-του Σ. 48 • Δόβρη Χ. 55 • Δουβλίδου 'Ε. 100 • Δούβρη 'Α. 10 • Δούγαλη Π. 50 • Δούκα Δ. 15 • Δραγούμη Δ. 8 • Δρακάκη Μ. 100 • Δρίζη 'Ι. 20 • Δροσοπούλου 'Ο. 200 • Δρόσου Γ. 20 • Δρύ 'Ε. 30 • 'Ελευ-θερίου Β. 20 • 'Ελευθερίου Ε. 1.300 • 'Ελληνική Μελετητική Α.Τ.Ε. 550 • 'Εμβα-λωμένο Γ. 30 • "Ενωση 'Αποστράτων 'Αξ/κων Ναυτικού 50 • 'Ερμίδη Σ. 20 • Εὐαγγελόπουλο 'Η. 5 • Εὐθυμίου Γ. 100 • Εὐθυμίου 'Ο. 140 • Εὐθυμίου Χ. 500 • Εὐσταθίου Δ. 10 • Ζαγκανᾶ Μ. 30 • Ζαγο-ραῖο Β. 10 • Ζαγοραῖο Σ. 10 • Ζαγοραῖο Σ. 80 • Ζαηακώστα Β. 600 • Ζάννου Ν. 55 • Ζαρκινού Λ. 50 • Ζαρογιάννη Μ. 50 • Ζα-φειρόπουλο Ν. 1.000 • Ζαχαράκη 'Η. 30 • Ζαχαράκη Κ. 60 • Ζαχαριάδου Θ. 70 • Ζά-χο 'Ι. 300 • Ζέκιου - Λινάρδου Β. 10 • Ζέ-νιου Π. 200 • Ζέρβα Δ. 50 • Ζερκελίδου 'Ε. 50 • Ζήση Θ. 150 • Ζησόπουλο Π. 20 • Ζιαζοπούλου Σ. 15 • Ζιῶγα 'Ε. 300 • Ζου-γανέλη Π. 300 • Ζυγουρά 'Α. 60 • Ζών 'Α. 6 • Ζών Σ. 20 • Ζωρογιαννίδου 'Ε. 30 • 'Ηλιοπούλου Σ. 200 • 'Ηλιοπούλου Χ. 15 • 'Ησυχ. «ΑΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΠΑΛΑΜΑΣ» 15 • 'Ησυχ. «ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΘΕΟΔΩΡΟΙ» 180 • Θαλασέλη Π. 300 • Θεοδοσιάδη 'Ε. 50 • Θεοδοσιάδου 'Ε. 50 • Θεοδωρακάκη Ζ. 50 • Θεοδωρακάκου Γ. 100 • Θεοδωράκη Β. 50 • Θεοδωράκη Φ. 101 • Θεοδωρίδου 'Α. 45 • Θεοδωρόπουλο 'Ι. 30 • Θεοφά-νους Σ. 50 • Θεοφιλάκο Γ. 600 • Θερριό Π. 20 • 'Ιακώβου Κ. 60 • 'Ίδρυμα «Η ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ» 10 • 'Ιορδανίδη 'Ε. 50 • 'Ιστρα-τόγληο 'Α. 30 • 'Ιωαννίδη 'Ι. 270 • 'Ιωαννί-δου Σ. 25 • 'Ιῶβ 'Ε. 10 • Καββαδιά Π. 20 • Καθηνιώτου 'Ε. 50 • Καῖκη Α. 10 • Κα-καβᾶ Χ. 150 • Κακαρτζᾶ 'Α. 120 • Κα-κιώρη Σ. 25 • Καθαθᾶ Χ. 20 • Καθαντζο-

πούλου Φ. 180 • Καλέτσου Ν. 30 • Καλι-κούρδη Φ. 25 • Καλιστρίδου 'Ε. 20 • Καλ-κάνη Γ. 5 • Καλλιμανώλη Μ. 20 • Καλλίου Μ. 100 • Καλοβελώνη Γ. 30 • Καλογερά 'Ο. 200 • Καλογερά Σ. 90 • Καλογραιάκη Κ. 4.400 • Καλοστήνη 'Ε. 10 • Καληάκη Ε. 45 • Καμπᾶ 'Ε. 10 • Καμτσῆ Μ. 60 • Καν-δαράκη 'Α. 100 • Κανέλλη Δ. 100 • Κανέ-λο 'Η. 20 • Κάντα Ν. 30 • Κανταρόγληο Μ. 600 • Κάντζο Κ. 15 • Καπαίο 'Ι. 100 • Καπέλου Τ. 70 • Καπερώνη 'Ι. 5 • Καπετα-νάκη Γ. 30 • Καπίκη Δ. 30 • Καραβάνη 'Ε. 60 • Καραβίτη 'Α. 50 • Καραγιαννάκη Β. 1.000 • Καραγιάννη Γ. 50 • Καραγιάννη Μ. 10 • Καραγκούνη Δ. 150 • Καραῖσκο Θ. 200 • Καραῖσκου 15 • Καρακατσάνη Π. 20 • Καραάκη Χ. 50 • Καρακωνσταντίνου Σ. 20 • Καραλήζο Π. 20 • Καράμπαμπα 'Ε. 30 • Καραμούζα Σ. 20 • Καραμπατζάκη 'Ε. 100 • Καράμπη Β. 10 • Καραμπερόπου-λο Ρ. 150 • Καρανικόλα Π. 10 • Καραπά-πα Μ. 300 • Καρασάββα Μ. 10 • Κάργα 'Ε. 3 • Καργάδο Π. 50 • Καρκάνη Φ. 40 • Καρολημέα Γ. 90 • Καρουζάκη Κ. 50 • Καρπέτα Μ. 15 • Καρύδη 'Ε. 70 • Καρυο-φύλα Μ. 200 • Καρφῆ Β. 30 • Κάσση 'Ο. 50 • Καστανιώτη Β. 50 • Καστρισιού 'Α. 80 • Καταγᾶ Μ. 150 • Καταπόδη 'Ι. 10 • Καταχιώτου Μ. 50 • Κατερέλλη Κ. 5 • Κα-τηχ. Σχ. 'Αγ. Μακαρίου 50 • Κατιδένιου Ν. 20 • Κατράκη 'Α. 150 • Κατσάμπα 'Α. 25 • Κατσανεβάκη Σ. 30 • Κατσαροῦ 'Α. 15 • Κατσαφάνα Γ. 20 • Κατσίκη 'Α. 45 • Κατσι-κογιάννη 'Α. 100 • Κασιόνη Κ. 10 • Κα-τσογιαννοπούλου Π. 100 • Κεκάκη Μ. 10 • Κακάκου 'Ε. 100 • Κεραμιδάρη Π. 20 • Κεράνη 'Α. 800 • Κερκύρα Δ. 20 • Κετσέα Σ. 20 • Κετσιμπαση Μ. 60 • Κετσιμπαση Σ. 30 • Κηπουρό Δ. 100 • Κηπουρό Χ. 100 • Κηρύκο 'Α. 10 • Κηρύκο Δ. 10 • Κηρυτό-πουλο Β. 35 • Κιοκπασόγληο 'Ε. 30 • Κιοσσέ 'Ε. 50 • Κιουρουκόγληο Π. 133,80 • Κιουρτζόγληο Αφοι 200 • Κιούση Μ. 30 • Κλήρο Γ. 10 • Κλήρονόμο 'Ι. 20 • Κοζῶ-νη Γ. 10 • Κόκκινο Β. 100 • Κοκκίνου Μ. 100 • Κοκόρετση 'Α. 200 • Κόκορη Γ. 10 • Κοηλικώτη Σ. 10 • Κοηιόρη 'Α. 50 • Κο-λοβό 'Ε. 20 • Κοηόκα 'Α. 20 • Κοηυβάρη 'Ε. 30 • Κομαρίμα 'Ι. 200 • Κομματᾶ Ν. 50 • Κομποδιέτα 'Ε. 10 • Κονδύλη 'Ι. 55 • Κο-νιδάρη Γ. 20 • Κόντε Γ. 30 • Κοντέλλη 'Α. 200 • Κοντέλλη Π. 200 • Κόντη 'Α. 20 • Κόντη Ν. 100 • Κοντομέρκου Τ. 60 • Κο-ντοσοπούλου Μ. 200 • Konstantoulakis Μ. 24,60 • Κοπιτοπούλου 'Ε. 23 • Κορά-κη 'Α. 40 • Κοράκη 'Ε. 150 • Κορίκη Μ. 60 • Κορνούτου Π. 50 • Κορόμηλη 'Α. 50 •

Πάντα τά ἔδην

Κορρέ Π. 78 • Κορυφίδη Θ. 50 • Κοσκιέ-ρη Θ. 20 • Κοσκινᾶ - Ράπητ Κ. 10 • Κοσμά Δ. 20 • Κοσμίδου Ρ. 50 • Κοστίμπα Σ. 5 • Κοτζαμάνη Ν. 5 • Κοτρώνη Χ. 10 • Κο-τσάνη 'Α. 16 • Κοτσαρίνη Κ. 20 • Κοτσαύ-τη Θ. 10 • Κοτσώνη Κ. 20 • Κούγια 'Α. 30 • Κουκορίκου Χ. 40 • Κουκουβίνο Β. 20 • Κουκουβίνο 'Ι. 20 • Κουκουράβα 'Ε. 10 • Κουκουρά 'Ι. 10 • Κουκουργιάννη 'Α. 500 • Κουλοπούλου 'Ε. 300 • Κουλουρίδη 'Α. 20 • Κουμαριανό Μ. 90 • Κουμεντάκη Ι. 10 • Κουμπρίδου 'Α. 20 • Κουνδῆ Ν. 40 • Κουπαράνη Σ. 250 • Κουράση Γ. 65 • Κουρειλίδου 'Ε. 10 • Κουρελήση Δ. 100 • Κουρῆ Χ. 180 • Κούστα 'Α. 380 • Κου-τρουβίδα Γ. 20 • Κουτρούλη Χ. 100 • Κουτρομπᾶ 'Α. 100 • Κουτσαγγέλου 'Ι. 50 • Κουτσαυτάκη Μ. 60 • Κουσεῖλα 'Ι. 50 • Κουτσίκου Κ. 100 • Κουτσοδήμα 'Ε. 10 • Κουτσό Θ. 15 • Κουτσουράκη Π. 200 • Κουτσοφιοῦ Φ. 120 • Κοφινᾶ Φ. 10 • Κο-ψαχειλή Σ. 40 • Κρασσακόπουλο Α. 100 • Κρεμμυδιώτη Π. 80 • Κρητικό Β. 100 • Κρίκο Β. 30 • Κρίτσα Σ. 30 • Κριτωτάκη 'Ι. 85 • Κροκίδη 'Ι. 100 • Κρόκου 'Α. 15 • Κυπραῖο Π. 100 • Κυπριωτάκη Κ. 30 • Κυ-ριαζόπουλο Σ. 100 • Κυριακίδη 'Α. 20 • Κυριακόπουλο Β. 40 • Κυριακόπουλο Ν. 15 • Κυριακοπούλου 'Ε. 800 • Κυριακού-λη Π. 25 • Κωνσταντινίδη 'Ε. 60 • Κων-σταντινίδη 'Ε. 20 • Κωνσταντίνου 'Α. 200 • Κωστή 'Α. 40 • Κωστή Σ. 50 • Κωστόπου-λο 'Η. 20 • Κωστόπουλο Μ. 30 • Κω-στούρου Π. 800 • Κωτσάκη 'Α. 200 • Κω-τσαλᾶ 'Ι. 1.100 • Κώτη Θ. 55 • Κωφοῦ 'Ε. 40 • Λαγκαδιανοῦ 'Ι. 10 • Λάζου Σ. 25 • Λάιου 'Ε. 200 • Λαλουδάκη Σ. 400 • Λα-μπρινίδου Μ. 20 • Λαμπροπούλου Μ. 20 • Λάμπρου 'Α. 90 • Λάμπρου 'Α. 200 • Λα-ναρά Χ. 50 • Λασπάκη Μ. 100 • Λειτούρ-γη Μ. 200 • Λέλη 'Α. 100 • Λέλη Γ. 25 • Λέλη 'Ι. 150 • Λεμπιδάκη Μ. 30 • Λεντού-δη 'Α. 1.500 • Λεντούδη Φ. 1.500 • Λιά-κου Π. 860 • Λιάηλου 'Α. 300 • Λιάνα 'Ο. 320 • Λιανδράκη Μ. 20 • Λιάπη 'Α. 10 • Λιόηιο Γ. 10 • Λιόηιου Χ. 90 • Λίτσα Π. 45 • Λιῶλη 'Α. 50 • Λοβέρδου Β. 100 • Λοῖζο Κ. 50 • Λοῖζου 'Ε. 60 • Λούβη Μ. 30 • Λούβη Μ. 60 • Λοῦκο Κ. 25 • Λουκο-πούλου Π. 50 • Λουκοπούλου Ρ. 1.000 • Λουλουδάκη Μ. 60 • Λουλούδη Ρ. 20 • Λούμη Π. 20 • Λυδία 50 • Λυκούδη Κ. 50 • Λυκούργου Π. 200 • Λυμπέρη Δ. 70 • Μάβη Μ. 100 • Μαγκληβέρα Σ. 50 • Μα-ζιώτη Κ. 50 • Μαζωνάκη 'Ε. 200 • Μακρά-κη Ν. 100 • Μακρῆ 'Ι. 50 • Μακρίδου Ν. 10 • Μακρινοῦ 'Ε. 20 • Μαηλαμούδη Ν. 30

• Μαηλούτα 'Α. 10 • Μάληφα Γ. 50 • Μαμα-λούγκα Β. 50 • Μαμώλου Π. 10 • Μάνε-ση 'Ι. 50 • Μάνθου Γ. 10 • Μανίκα Γ. 50 • Μαντζίνη Γ. 5 • Μανωλᾶ Θ. 200 • Μα-νωλᾶ Α. 100 • Μανωλᾶτο 'Α. 50 • Μανώ-λακα Μ. 10 • Μανώλη Κ. 100 • Μανώλη Σ. 10 • Μανωλοπούλου 'Α. 20 • Μαρα-γιάννη Ν. 40 • Μαραντίδη 'Η. 50 • Μαρ-γαρίτη Γ. 120 • Μαργαρίτη 'Ι. 20 • Μαρ-γαρίτη Σ. 180 • Μαργαρώνη Σ. 20 • Μαρ-γέλη Π. 150 • Μάρδα Θ. 30 • Μάρδα Κ. 100 • Μάρδεν Σ. 5 • Μαρινάκη 'Ι. 30 • Μαρινάκη Κ. 20 • Μαρκαντωνάτο Γ. 160 • Μαρκόπουλο 'Α. 150 • Μάρκου 'Α. 30 • Μαρσέλληου Σ. 10 • Μαστορίδη Κ. 20 • Μαστρογεωργίου Γ. 80 • Μαστρονικολή Μ. 100 • Ματαθιωτάκη Α. 50 • Ματζαρ-λή Γ. 20 • Ματσαντώνη Δ. 50 • Ματσιώτα 'Ε. 60 • Ματσούκη 'Ο. 10 • Μαυραντώνη Μ. 100 • Μαυρῆ 'Α. 10 • Μαυρίδη Δ. 30 • Μαυροκέφαλο Γ. 50 • Μαυρομάτη 'Α. 25 • Μαυροματίδου Δ. 20 • Μέρκα 'Α. 20 • Μεηαχροινό 'Α. 30 • Μεηετιάδου Χ. 50 • Μεηιανό Π. 20 • Μεηιισάρη 'Ε. 30 • Μέ-μου 'Ε. 10 • Μενεγάκη Ν. 50 • Μεράντζη 'Ε. 60 • Μεταηληνό Μ. 50 • Μεταξιώτη Ν. 100 • Μνηλίτη Γ. 40 • Μνηλιώτη Κ. 40 • Μνηούλη Θ. 110 • Μνηογιάννη 'Ε. 250 • Μητράκου 'Ε. 10 • Σεβ. Μητροπολίτη Λα-ρίσης κ. 'Ιγνάτιο 100 • Μητρούδη Μ. 30 • Μήτσα 'Ι. 200 • Μικρόπουλο Γ. 150 • Μι-ντζήρικη Δ. 100 • Μιχαηλίδη Γ. 100 • Μι-χαηλίδη 'Ι. 150 • Μιχαηλίδη Μ. 10 • Μι-χαηλάκη 'Α. 50 • Μιχαηλάκη Αικ. 10 • Μίχα Ν. 50 • Μόκκα 'Ε. 10 • Μονή 'Αγ. Παρα-σκευῆς 25 • Μονή 'Αγ. Τριάδος 50 • Μο-νή 'Αγ. Νικοῖάου 30 • Μονή 'Αγ. Στεφά-νου Μετεώρων 50 • Μονή 'Αγ. Πάντων 30 • Μονή Κεχαριτωμένων Τροιζηνίας 10 • Μονή Κοιμήσεως Μάκρης 50 • Μονή Σί-μωνος Πέτρας 20 • Μονή Τιμίου Προδρό-μου 10 • Μοσκοφίδου 'Ε. 60 • Μοσχο-γιαννάκη Κ. 50 • Μότση Σ. 50 • Μουστα-κίδου Δ. 145 • Μουχατρόπουλο 'Α. 40 • Μπακάλη Α. 80 • Μπακομήτρο Π. 100 • Μπαλάσκα Β. 10 • Μπάηου 'Ε. 200 • Μπαηούμη Σ. 10 • Μπαμπαρούτση 'Ι. 20 • Μπαμπῆ Π. 50 • Μπανάκα 'Ε. 20 • Μπα-νιώκου 'Ε. 100 • Μπαξεβάνη 'Ε. 20 • Μπαρδῆ 'Ε. 10 • Μπαρλᾶ Κ. 400 • Μπαρ-λᾶ Μ. 100 • Μπαρμπέρη 'Ε. 30 • Μπαρ-σάκη - Λέρτα Φ. 10 • Μπασιούκα Κ. 30 • Μπεθάνη 'Ι. 50 • Μπέκο Δ. 100 • Μπε-κούλη 'Α. 30 • Μπέλληο Σ. 40 • Μπέλημα 'Ε. 10 • Μπηηλιώνη Θ. 15 • Μπιηάλη Π. 300 • Μπιινάρη Κ. 100 • Μπιρπανάγο Β. 114 • Μποζόπουλο Κ. 190 • Μπόζο Σ.

1.275 • Μπολόση Π. 30 • Μπουζάνη Σ. 105 • Μπουκάλη Β. 20 • Μπουηιέρη 'Α. 50 • Μπουηούκου 'Α. 100 • Μπούκουρα Χ. 50 • Μπούνα Π. 10 • Μπούρμα 'Ε. 250 • Μπουρνέη Β. 10 • Μπουρσινοῦ Β. 200 • Μπούσμπουρα Π. 50 • Μπουτζέλη Ζ. 10 • Μπούχλη Μ. 200 • Μπρεδήμα Γ. 100 • Μπριόηα 'Α. 30 • Μυηωνᾶ 'Ε. 100 • Μυ-ηωνᾶ Μ. 300 • Μωραῖτη Α. 20 • Μωραῖτη Μ. 100 • Μώρη Θ. 600 • Μωυσίδη Ν. 50 • Νάκου - Νίτσα 'Α. 600 • Νάννου 'Ε. 25 • Νάνου Εὐγ. 400 • Ναό 'Αγ. Δημητρίου 90 • Νήφωνα 15 • Νικητοπούλου 'Ε. 15 • Νι-κοδήμη Καθηγουμένη 10 • Νικοηαῖδη 'Α. 20 • Νικοηάκη Φ. 5 • Νικοηάου 'Ε. 80 • Νικοηετόπουλο Δ. 15 • Νικοηόπουλο Ν. 950 • Νικοηοπούλου Ν. 60 • ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ρ. 155,18 • ΝICKIAS Η. 156,60 • Ντάμπα-λη 'Ε. 10 • Νονίκια Α. 25 • Ντοβίνου 'Α. 15 • Ντούνη 'Α. 2.000 • Ξανθάκη 'Α. 100 • Ξανθοπούλου 'Α. 20 • Ξαηιαντέρη 'Ο. 100 • Ξενίτη Β. 30 • Ξενοδόχου 'Ε. 20 • Ξηνταροπούλου Β. 20 • Ο.Χ.Ε.Κ. Βύρω-νος 50 • Οικονομάτσιου Μ. 30 • Οικονό-μου 'Ε. 200 • 'Οηυμπιάδα 45 • 'Ορθόδοξο Χρ. Σύνδεσμο 1.500 • 'Ορφανάκη 'Ε. 50 • 'Ορφανόπουλο Β. 100 • 'Ορφανόπουλο Γ. 200 • Παδουβᾶ Ν. 900 • Παδουβᾶ Ν. 450 • Παηαμιώτου Β. 10 • Πάλληη Ν. 20 • Παναγιωτόπουλο Γ. 200 • Παναγιώτου Β. 20 • Παναγιώτου Α. 35 • Παναγιωτουνά-κο Σ. 250 • Παναγούηια 'Ε. 20 • Πανιώρα 'Ι. 20 • Πανοῦση 'Α. 20 • Πανοῦση Μ. 50 • Πανουτσοπούλου Κ. 25 • Πανταζροῦ-λου 'Α. 30 • Παντέηογληο 'Α. 20 • Πα-ντζόπουλο 60 • Παντογιοῦ Π. 180 • Πα-ντόπουλο Ν. 20 • Πανώριου 'Α. 72,15 • Παπαβασιηείου 'Α. 30 • Παπαβασιηείου 'Α. 20 • Παπαγαισιᾶ 'Ε. 5 • Παπαγγελη Θ. 50 • Παπαγεωργίου 'Α. 30 • Παπαγεωργί-ου Γ. 70 • Παπαγεωργίου Γ. 350 • Παπα-γεωργοπούλου 'Α. 20 • Παπαγρηγορίου Σ. 60 • Παπαδάκη Κ. 200 • Παπαδάκη Μ. 100 • Παπαδέδε 'Α. 150 • Παπαδημητρίου 'Α. 300 • Παπαδημητρίου Δ. 10 • Παπα-δημητρίου Χ. 20 • Παπαδοκωνσταντάκη Ζ. 10 • Παπαδήμο Κ. 50 • Παπαδιά Μ. 80 • Παπαδόπουλο Γ. 20 • Παπαδόπουλο 'Ι. 300 • Παπαδόπουλο Κ. 195 • Παπαδό-πουλο Π. 80 • Παπαδόπουλο Χ. 100 • Παπαδοπούλου Β. 50 • Παπαδοπούλου Κ. 100 • Παπαδοπούλου Α. 10 • Παπαδο-πούλου Μ. 20 • Παπαδοπούλου Μ. 50 • Παπαδοπούλου Χ. 100 • Παπάζογληο Δ. 20 • Παπαθανασίου Α. 520 • Παπαθανα-σίου Β. 90 • Παπαθανασίου Γ. 220 • Πα-παθανασίου Μ. 155 • Παπαῖωάννων Π. 20

Πάντα τά ἔδην

• Παπαμόσχου Σ. 50 • Παπαναγνώσου Ή. 10 • Παπαναστασίου Ί. 50 • Παπανικολάου Θ. 100 • Παπανικολάου Ν. 70 • Παπανανούση Ά. 30 • Παπαποστόλου Ά. 20 • Παπασαραντόπουλο Π. 50 • Παπασταματίου Ή. 10 • Παππά Ά. 100 • Παπαχριστοδούλου Ή. 50 • Παραδά Σ. 10 • Παραρά Ρ. 100 • Παρασίδου Ή. 20 • Παρασκευόπουλο Κ. 20 • Παρασκευοπούλου Μ. 150 • Παράσχου Ρ. 15 • Πασιά Ζ. 150 • Πασχαλίδου Ά. 60 • Πάσχου Ά. 300 • Πατεράκη Ά. 300 • Πατερομιχαλάκη Κ. 40 • Πατούνα Ή. 390 • Πατρωνίδου Μ. 10 • Πατσαχάκη Σ. 20 • Παυλή Κ. 100 • Παυλίδου Ή. 70 • Παχιαδάκη Μ. 50 • Παχιαδάκη Ν. 30 • Πέππα Ά. 30 • Περάκη Μ. 5 • Περδικέα Χ. 30 • Περόγλου Σ. 20 • Πέτα Β. 15 • Πετριανίδη Ά. 15 • Πετρόπουλο Ί. 300 • Πετροπούλου Κ. 20 • Πετσετάκη Ή. 20 • Πηλιχού Σ. 25 • Πηχίων Ά. 100 • Πιλάτο Β. 10 • Πιλαφίδη Φ. 50 • Πιπερίδου Ζ. 80 • Πίτα Π. 32 • Πηλαγιώτη Σ. 44,30 • Πηλακούτα Ά. 20 • Πηλασάρα Χ. 10 • Πηλατάκη Ή. 20 • Πηλατιανιώτη Γ. 90 • Πηλατή Κ. 20 • Πηλιάμη Ή. 30 • Πηλιάτσικα Ί. 10 • Πηλατή Κ. 20 • Πήλουμη Χ. 5 • Πολεμικό Σ. 305 • Ποηλάτου Ά. 10 • Ποθυχρονοπούλου Ά. 15 • Ποταμιά Σ. 40 • Πουλάκη Ά. 20 • Πούπο Μ. 30 • Πράσινο Γ. 200 • Πρέκα Ν. 15 • Πυρίοχο Λ. 50 • Ράγκο Σ. 200 • Ρανοΐτσο Χ. 200 • Ραυτοπούλου Ή. 100 • Ρέβη Σ. 20 • Ρήγα Θ. 15 • Ρήγα Χ. 20 • Ρήγκο Ά. 50 • RHLORIDIS Ρ. 38,60 • Ριζάκη Β. 50 • Ρίζο Ή. 15 • Ρίζο Κ. 10 • Ρίζου Ά. 10 • Ρίζου Δ. 20 • Ρίζου Μ. 15 • Ροδίτη Ά. 50 • Ροζάκη Γ. 10 • Ρόκα Κ. 50 • Ρουμπάνη Χ. 90 • Ρουμπή Π. 30 • Ρουσέλη Δ. 300 • Ροΐσο Β. 200 • Ρούσου Ή. 120 • Ρούσσου Ί. 120 • Ρουχωτά Δ. 10 • Σαββέλη Χ. 150 • Σαγιά Ν. 150 • Σαγκιώνη Ά. 10 • Σακαλάκ Δ. 10 • Σακαράκη Ή. 50 • Σακατζιάδη Κ. 25 • Σακελλάρη Γ. 1.350 • Σακελληριάδη Π. 50 • Σακελληρίου Π. 15 • Σακιώτη Κ. 100 • Σάκκη Δ. 10 • Σαλίχο Π. 20 • Σαλονικιό Ά. 300 • Σαμαητάνη Ά. 50 • Σαμαρά Σ. 200 • Σαμαρτζή Π. 100 • Σαμιώτη Ζ. 100 • Σαμοΐλη Ά. 20 • Σαμόλη Ν. 20 • Σαρακηνό Χ. 100 • Σαραντάκο Π. 50 • Σαραφianoΐ Ή. 100 • Σαραφίδη Ν. 60 • Σαρδέλη Ν. 20 • Σαρόγλου Λ. 60 • Σάρρα Π. 15 • Σαρρή Ή. 180 • Σαρρή Χ. 90 • Σαρτζετάκη Ή. 300 • Σγαμβέλα Σ. 30 • Σγουροβασιλάκη Κ. 60 • Σδρόλια Ά. 10 • Σεραφειμίδη Δ. 100 • Σεφερίδου Π. 200 • Σιαμουρδάν Ά. 15 • Σιάρρο Ή. 4.000 • Σιάχου Μ. 25 • Σιδερίδου Μ. 15 • Σιδηρόπουλο Ά. 50 • Σιδν-

ρόπουλο Ί. 50 • Σιδηρόπουλο Δ. 50 • Σινανίδη Ί. 90 • Σιούτη Σ. 20 • Σισμανόγλου Λ. 60 • Σκαμπετζάκη Π. 40 • Σκιάνη Κ. 240 • Σκληβενίτου Ά. 30 • Σκληβούνου 100 • Σκουλά Ή. 100 • Σκούρα Β. 50 • Σόγια Μ. 180 • Σόντη Ά. 100 • Σούρα Π. 50 • Σοφιανό Δ. 130 • Σπαγγουλίδου Ή. 10 • Σπανό Κ. 1.000 • Σπαρτινό Δ. 50 • Σπυροπούλου Β. 50 • Σπύρου Ή. 10 • Σπύρου Ά. 100 • Σταθόπουλο Γ. 30 • Σταθοράκη Χ. 50 • Σταθουλόπουλο Β. 60 • Σταλάκη Ά. 15 • Σταματάκη Κ. 80 • Σταματάτου Ά. 10 • Σταμάτη Ά. 15 • Σταματόπουλο Ά. 40 • Σταματόπουλο Άθ. 30 • Σταματοπούλου - Ρούσου Ά. 120 • Σταυρακέλη Ή. 20 • Σταυρόπουλο Π. 30 • Σταυροπούλου Α. 10 • Σταυροπούλου Α. 500 • Σταύρου Ή. 60 • Σταυρούλια Φ. 50 • Στεργίου Β. 20 • Στεργίου Ή. 20 • Στεργίου Ί. 40 • Στέφα Γ. 100 • Στεφανάκη Κ. 10 • Στόλη Ν. 50 • Στουγιαννάκη Λ. 55 • Στραγαλάκη Ά. 100 • Στραγαλινό Κ. 100 • Στράνη Ζ. 170 • Στρούμπα Π. 10 • Συή. «ΑΓ. ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ» 200 • Σύη. Ποητιστικό Αιγάλεω 25 • Συνοδinoΐ Μ. 60 • Συρίγου Π. 50 • Σύρμου Ά. 50 • Σφάητου Φ. 250 • Σχοινά Φ. 30 • Σχολή Άπολυτρωτική Ύπ. Θεοτόκου 3.535 • Σωτηράκου Κ. 30 • Σωτηριάδου Θ. 20 • Σωτηροπούλου Ά. 100 • Σωτηροπούλου Γ. 50 • Ταβθαδωράκη Ά. 80 • Τάγκα Ί. 30 • Ταμπακά Δ. 10 • Ταρσούλη Δ. 200 • Τασιοΐ Ά. 30 • Τασιοΐλη Μ. 1.500 • Ταταράκη Ή. 150 • Τελώνη Κ. 50 • Τελωνιάδου Π. 35 • Τεροβίτου Ν. 50 • Τζαβάρα Ν. 20 • Τζουμαράνη Δ. 30 • Τζανέτη Σ. 70 • Τζανουδάκη Ά. 50 • Τζατζη Μ. 30 • Τζικα Σ. 10 • Τζίντζο Γ. 30 • Τζιουμάκο Δ. 10 • Τζοάννου Σ. 100 • Τηγάνη Π. 10 • Τηγάνη Χ. 20 • Τηλιακού Μ. 20 • Τίγκα Ά. 400 • Τίγκα Γ. 700 • Τόμπρο Δ. 150 • Τουλουπάκη Σ. 15 • Τούμπου Χ. 20 • Τούση Ά. 80 • Τουτουδάκη Ζ. 130 • Τράντα Θ. 10 • Τριανταφυλλίδη Γ. 300 • Τριανταφύλλου Ί. 7 • Τριάντου Ά. 20 • Τρίγκατζη Ά. 200 • Τρίγκατζη Σ. 30 • Τρικαλιώτου Σ. 60 • Τρούμπα Χ. 80 • Τσαβταρίδου Ά. 300 • Τσαγκαρινό Ί. 40 • Τσαΐρη Ί. 500 • Τσάκιρη Δ. 20 • Τσακμάνη Κ. 10 • Τσакνή Μ. 100 • Τσάκωνα Σ. 100 • Τσαηάγκα Μ. 10 • Τσαήικη Ά. 5 • Τσαμαρδοΐ Ν. 180 • Τσάντη Γ. 50 • Τσαντήηα - Μόκκα Ά. 12 • Τσαπέκο Γ. 200 • Τσάπραζη Ν. 700 • Τσατσανάκο Κ. 102 • Τσεκουρά Μ. 30 • Τσελεμέγκου Ζ. 100 • Τσεηιάγκου Μ. 30 • Τσεντεκίδη Γ. 60 • Τσερτίδου Σ. 10 • Τσιάκο Ή. 50 • Τσιαντόπουλο Δ. 700 • Τσίγκο

Ή. 107 • Τσιουμάνη Γ. 100 • Τσίπα Ή. 400 • Τσιρώνη Μ. 60 • Τσιρώνη Ρ. 15 • Τσιφετάκη Μ. 50 • Τσουκαηιοχωρίτη Ί. 35 • Τσούμη Γ. 315 • Τσουρουκτζόγλου Μ. 30 • Τσουτσαΐο Ή. 600 • Τύπου Ή. 65 • Τυρογιάννη Μ. 50 • Ύδρομάρκετ Ε.Π.Ε. 500 • Φαμέλη Μ. 160 • Φανερωμένου Μ. 30 • Φαρίδου Σ. 5 • Φάρσαρη Μ. 110 • Φίλιο Ή. 30 • Φιλή. Σωμ. «Ο ΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ» 2.000 • Φιλιππίδου Τ. 20 • Φιλιπποπούλου Γ. 100 • Φιλήππου Μ. 100 • Φίλιο Ή. 700 • Φηιάτουρα Ά. 15 • Φηώκου Δ. 30 • Φηώρου Π. 50 • Φουντά Μ. 10 • Φουσκάκη Ή. 10 • Φραγκιαδάκη Ά. 20 • Φράγκου Π. 110 • Φράγκου Χ. 10 • Φραγκόπουλο Ή. 50 • Φωτεινοΐ Ή. 200 • Φωτόπουλο Φ. 2.000 • Χαιράκη Σ. 120 • Χαηαζωνίτη Θ. 20 • Χαηάστη Γ. 100 • Χαηηικήτη Δ. 200 • Χαηηικιώτη Ό. 18 • Χαμακιώτη Σ. 350 • Χαμαηή Φ. 15 • Χαμηλοθώρη Κ. 80 • Χαμουρούδη Λ. 500 • Χαντζάρα Β. 5 • Χαντζη Τ. 55 • Χαραηαμπάκη Ή. 180 • Χαραηαμπίδη Δ. 20 • Χαραηαμπίδου Μ. 15 • Χαραηάμπους Π. 15 • Χάρη Ή. 50 • Χαρίσκο Ή. 100 • Χαρίτο Δ. 15 • Χασεκίδου Ή. 50 • Χατζηγιάννη Τ. 300 • Χατζηδάκη Μ. 100 • Χατζηδάκη Σ. 50 • Χατζηκυριακού Β. 50 • Χατζημανώλη Ά. 100 • Χατζημιαηή Κ. 50 • Χατζημιαηή Π. 30 • Χατζηνικοηάου Μ. 20 • Χατζηνικοηάου Ν. 50 • Χατζηπαπα Μ. 30 • Χατζηπαπα Π. 100 • Χατζηπαπαδόπουλο Γ. 100 • Χατζηπέτρου Ν. 10 • Χατζησκαρηατίδου Ή. 10 • Χατζησταυρίδου Ά. 120 • Χατζηχρήστου Ά. 30 • Χήρα Ά. 100 • Χήρα Γ. 50 • Χιωτέηηη Μ. 250 • Χιώτη Γ. 15 • Χονδρoΐ Ή. 100 • Χουζούρη Ά. 20 • Χρηστίδη Ή. 150 • Χριστ. Ένωση «Η ΕΛΠΙΣ» 15 • Χριστόπουλο Γ. 100 • Χριστόπουλο Δ. 150 • Χριστοφή Β. 20 • Χριστοφίδου Μ. 20 • Χρονάκη Ά. 20 • Χρυσικοπούλου Ή. 75 • Ψαράκο Μ. 65 • Ψαρουδάκη Π. 1.020 • Ψιαχούηηα Ά. 30 • Ψωμά Ή. 10 • SYNOLIC Ε.Π.Ε. 1.000 • CEHAGIAS G. 80.

Στους δωρητές περιηαμβάνονται καί τά όνόματα εκείνων πού προσέφεραν χρηματικά ποσά από 1.1.2005 έως 30.9.2005 καί έκ παραδρομής δέν δημοσιεύτηκαν στά προηγούμενα τεύχη τοΐ 2005.

Έπιμέηηα· Εΐάγγελος Δ. Ζουρδoύμης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ώοιος Νίκων ό «Μετανοείτε» 2
Ήλίας Βουλγαράκης (†) - Κωστής Κυριακίδης

Κύπρος: Προσκύνημα ανάμεσα στίς κατεστραμμένες έκκλησίες 3
Luigi Geninazzi

Έγκαίνια Ήερών Ναών στήν Κένυα 6
ό Κένυας Μακάριος

Μία άσυνήθιστη προσφορά 7
ό Κένυας Μακάριος

Έηπίδες στό ηυκαυγές τοΐ νέου έτους 8
έκ τής Ί. Έπισκοπής Γκάνας

Τηηεφώνημα άπ' τή Θεσσαηονίκη (έκ τοΐ φυσικοΐ) 9
ό Κεντρώας Άφρικής Ίγνάτιος

Ήερά Μητρόποηις Ήάνθης καί Περιθεωρίου (Δεητιό Τύπου) 10

Ή Όρθοδοξία στήν Κίνα 12
Μ.Σ.Π.

Ή έκηλόγη καί χειροτονία τοΐ Έπισκόπου Ζήηων κ. Άμβροσίου 16
Α.Δ.Κ.

Ώγιος Πορφύριος ό Ήεραπόστοηος 20
Μ.Σ.Π..

Νομοκανονικά 26
Παναγιώτης Ί. Μπούμης

Δωρητές 27
Εΐάγγελος Δ. Ζουρδoύμης

Παρακαηούμε νά μήν άποστέηετε έσωκληίστως γραμματόσημα άντί τοΐ ποσοΐ τής έτήσιας συνδρομής,γιατί δέν έχουμε τή δυνατότητα νά άποστέηουμε άποδείξεις εισπράξεως.

Πάντα τά έθνη

ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

"Ετος ΚΕ΄, τεΐχος 97, Ίαν.-Φεβρ.-Μάρτ. 2006

Τρμηνηαίο ηεραποστοηικό περιoδικό

ΚΩΔΙΚΟΣ 3536

**** Πληροφορεί μέ τρόπο ύπεύθυνο γιά τίς όρθόδοξες ηεραποστοηικές προσπάθειες ανά τόν κόσμο.***

**** Ενημερώνει πάνω στήν πολύμορφη πραγματικότητα τοΐ κόσμου, πού περιλαμβάνει τόσα έθνη μέ ποικίλα προβλήματα καί χαρίσματα.***

Ίδιοκτηής: Άποστοηική Διακονία τής Έκκλησίας τής Έλλάδος – Ίωάννου Γενναδίου 14 - Άθήνα 115 21.

Έκδοτης-Διευθυντής: Ό Έπίσκοπος Φαναρίου κ. Άγαθάγγελος, Γενικός Διευθυντής τής Άποστοηικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Έλλάδος. Ίασιu 1, 115 21 Άθήνα.

Ίδρυτής: Ό Άρχιεπίσκοπος Τιράνων καί πάσης Άλβανίας κ. Άναστάσιος. Διετέλεσε Διευθυντής κατά τά έτη 1981-1992.

Ύπεύθυνος όλης: Άρχιμ. Άλέξιος Ψωίνος, Διευθυντής Ύπηρεσιών τής Άποστοηικής Διακονίας.

Σύνταξη - Έπιμέηεια έκδόσεως: Γραφείο Έξωτερικής Ίεραποστοηής τής Άποστοηικής Διακονίας.

Έπιστολές - Έμβάσματα: «ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ» Άποστοηική Διακονία, Ίω. Γενναδίου 14 — Άθήνα 115 21 — Τηλ. 210-7272.314 - 317, 210-7272.345.

Συνδρομή γιά 1 χρόνο:

Έσωτερικοΐ	5
Κύπρου	5 λίρες Κύπρου
Εΐρώπης	12
Λοιπές χώρες	14
Τιμή τεΐχους	1,25
* Γιά τoύς φοιτητές καί μαθητές:	2,50

* Ή τιμή είναι συμβολική. Δέν άποσκοπει στήν κάλυψη τών έξόδων έκδόσεως, αλλά στήν ύπεύθυνη διαμόρφωση ηεραποστοηικής συνειδήσεως. Γίνονται δεκτές προαιρετικές προσφορές γιά τήν έκδοση τοΐ περιοδικoΐ.

Προοιστάμενος Τυπογραφείου: Σωκράτης Μανρογόνατος. Διεύθυνση: Ήπειρου 132 - 188 63 Πέραμα

PANTA TA ETHNI (All Nations)

Year 25, No 97, Jan. - Feb. - March 2006

The aims of the quarterly magazine "Panta ta Ethni" are:
*** To provide information in a responsible way on Orthodox missionary efforts throughout the world.**
*** To arouse awareness of the multiform reality of the modern world.**

Publisher: Bishop of Phanarion Agathangelos, General Director of Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.

Founder: Archbishop of Tirana and all Albania Anastasios Yannoulatos. He was editor during 1981-1992.

Editorial Board: Foreign Mission Office of Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.

Letters-Remittances: "PANTA TA ETHNI" (All Nations)
Apostoliki Diakonia, 14, lo. Gennadiou St. — 115 21 Athens — GREECE. Tel. ++3210.7272.345.

Subscription for 1 year:

Greece	5
Cyprus	5 £ Cyprus
Europe	12
Other countries	14

Printed: By Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.

Καηητεχνική έπιμέηεια: Άποστοηική Διακονία